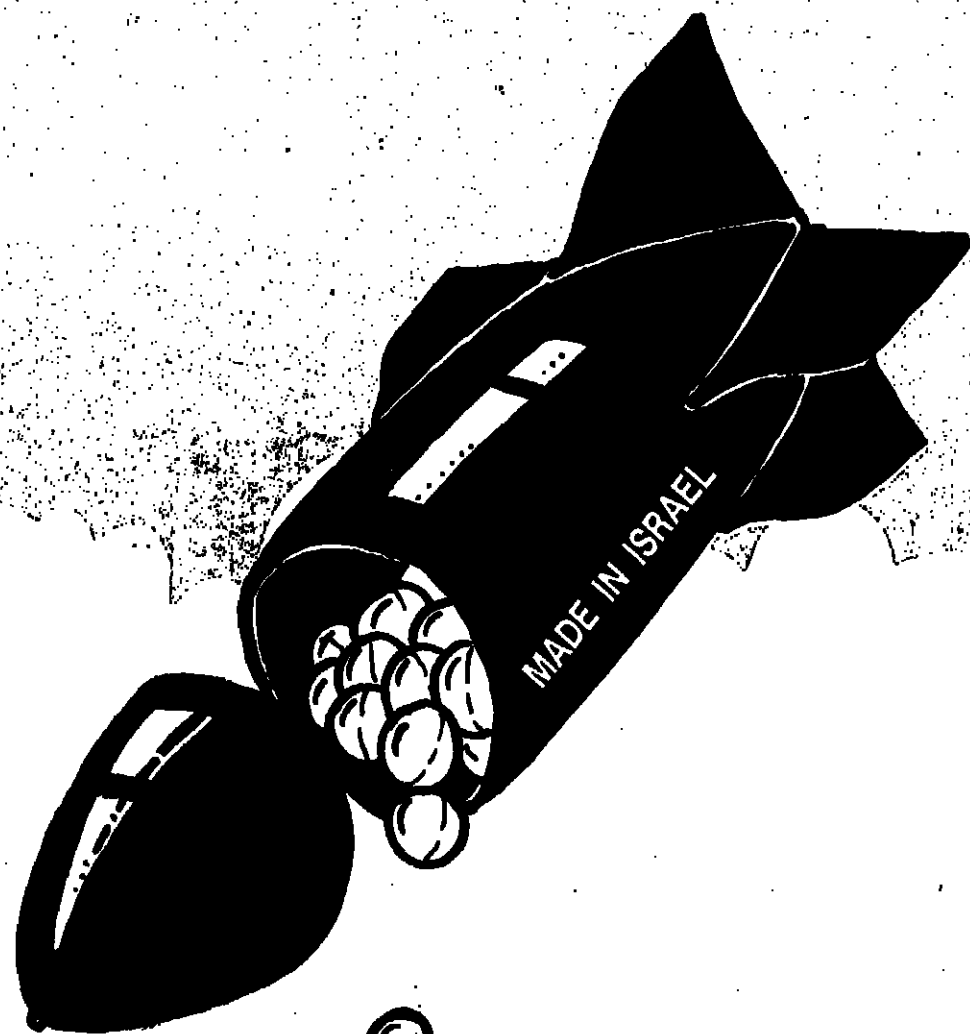

ה'תר"ל כ"ב

שוב"כ — שוליד

דח"ס

אָקט

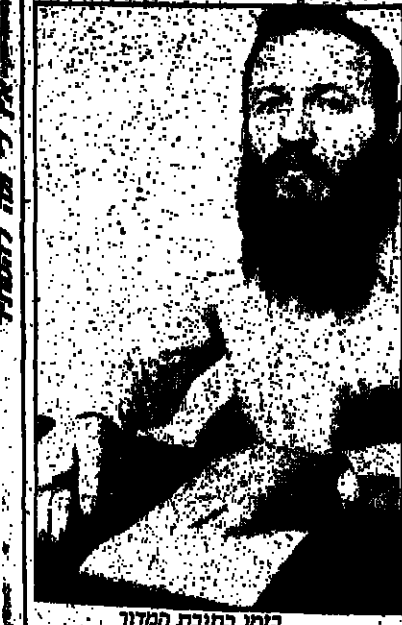
מייצגד-תועדת ישראל

11. 11. 1952

החנחה כאילו גרר אותי הדרג המדיני
למלכות. היא שטות מוחלטת. פעלתי
בתוקף שמכתי ובהתאם לרוח הרוח
ואני יושן טוב בלילות. בייחוד עכשיו
כשנמצאו חשודים ממכסיסו.

יך לי מה לעצמך : הדוגמא :

[illegible]

זמן כתיבת המדור

לִי בְּיָדָי אֵין מֶה לַחֲסֹתִיר. אִם יִרְצוּ
לְגִיִּס אוֹתִי לִשְׁבֹּ"כַּ אֲשַׁקֹּל אֶת הַחֲצֵעָה
בְּרִצְנוֹת. וְשׁ לִי מֶה לַחֲצֵעַ.

ממה אני צריך להתבייש ממה תורא
זוהי לזקש קטן יש לי עם זה אפס
במסור את החודש

יין לי מה להסתיר - מוטלה

התברר בה תשקם לאורך כל חדרו
הוא שביקש להשתקן עליו אמרתי שניקן
הוא חבטו וזה שתיקן. 95 אחוז מדברי
שפרטנו על וכו' כנתיבם בשאר
המסות האחרים עו' יתברר שדמותו
המליצות חזקה הבאה שיתקד כלבו
בעבור ארבע שנים באקליט, אני מסופק
לכך את התבררתי השלישם השבועים שכל
כ' מנחו שנים אות: פלה. כבאמרו.
פסלתי: קאמלרן קתו. המארשר דוד
שניקן ואלקום הכל-יין. בנסוף לתבררם
והשישם קוששים שכל כ' התחרו ביניהם
עו' זה הוכחתי להצטע מעי כדו למסור
לכ' בשידורו לשראה אני בחתלת
מזרעה ואנינו מסותי את.

במשאל שערך בין בחירי השחקנים
כדלל. מראדורו: בחתרתו לפרשן
המאטריס על השולרני. מה עוד אפשר
לחצת מאליות: זכרם.

ב.ג. - גר דרואה (גם יחזה גר פועה וכו')
 ג.ש. - גר שלום (ובחתום לכך ב.ג.ש.)
 ג.ר.ד.א.ל.ש.ל.מ. - גר דרואה של מ.
 ג.ש.ש. - גר של שמיר (ואפשר גם צד
 גר דהאמין)
 ב.ג.ג. - גר גי גאור (שלא שכו ולא על
 מירא)
 ג.ר.ח.ו.ט.ס.מ.ט. - גר חו טסמט יבאן ליד ער חציבור
 ש.ל.מ.נ. - שם לחסות

אח עובדי החרם נרסו הרי רק לשם
תכבוד שאנו רחשים להם החלטנו לצוין
את הדבר בתעודת החרם. לאלו הנחיות
ברשום שמוצאו יוני המשיך

אין לי מה להסתיר. — פרס,

[illegible]

לא ריק לו אין מה לחסותו. אם לו לא
היו מורסים מעוקמיהם של קדו
שפסלים. חתובותיהם נפוצות
התאזקו בחובותיהם ונזקקו
למלכות ואגדות. לא רשע חסותו
מעולותיו חיו בלא דומי. בתחום
השפלות ולמקום הכתמי. לא דבק ב
בב. פרט אצל למעט אצלו חול
השפיעה שחורחש: לפני עיני דת
שור. אם עליו אצל כבר הכח
אם עומדת בפני החכמה: לחסותו
שצל חסר בדחש על כתמי. אם לחשו
ממי. לפני בורות ואחר: בדרס-
מלכות. חיל בורות (מפורש): עלות
לחש. זמיר. מה שנעשה לחבליים בקו
לחש. אצלו. אצלו ארובעשטות. אצלו
חיו.

אין לי מה להסתיר - שמיר

נכון, אנו לא מכוּשׁ שלפני שרופתי
 חיות בית, כנסת חיות קודש בית זונות.
 מחו ליד בית הזונות קורעני שבבת
 ימים פורטוגזיים ועליו חממת
 קדושה נפסקה התועבה לחלוטין. איננו
 קרוב. איפה שמעם שיש חסרור. ושב
 חזרה חגבאי, אבל אם תרצו לדעת מה
 או מעם היכן שעומד חיום ארון הקודש,
 נספרו לחקים ועדת חקירה. מצפוננו
 חסר.

אין'ל מה להסמך אין'ל מה להסמך אין'ל מה להסמך אין'ל מה להסמך

۱۱۷۰

עוד ימינו

ספינת עיונים בצי' החרות

לשכתו של ראש העיר אד קרץ, במסגרת הכנת חגיגות הענק לציון 210 שנה לעצמאות אר"כ.

אלא שרעת הקהל התעוררה מאוחר מדי, ולא הועילו כל המאמצים להחזיר את הגלגל לאחור. גם לא ביטולה ההפגנה של ההזמנה לאירוח האנטי-עליון ראש העיר קרץ, גם לא הבחנות ברחובות בעיתונים ובפרשנות הטלוויזיה, וגם לא סרט תיעודי על האנייה שבמרכז 15 דקות של ערות מפי לואיס וגו, שזולמו בישראל.

כ־223 קולות כנגד 194 תומכים, לכסות בבית הנבחרים האמריקני, הצבעה לבטל את השתתפותו של אסמירלה בחגיגות הארבעה ביולי, חבר בית הנבחרים מיכאל בארנס, שהיה בין יוזמי ההצעה הצורר לאחר המפלה, שכזאת. ג'ונתן אר"כ אישר כיסוף למחנה ריכוז נוסח מיידינג להשתתף באירוע לכבוד הרמקוטיה, מה שמהווה ברובה חרפה לאר"כ ולממשלתו.

הרצון שלא להעביר על החגיגות, והטענה שהמעשים — אם חקיימו — והתעוה בעבר הרוחני, גברו על הדישה לצדק, דמוקרטיה וחרות. שאריות החרות באה — להצדיק לה, יש שנכזרו כמחשבות שהובאו לפני עשור לקונגרס האמריקני על מעורבות ישיבה של ממשלת אר"כ בהפיכה בצ'ילה נגד ארייבה.

אסמירלה כבר אינה מחנה ריכוז. העצורים בה — אלו שגורו בחיים — והעצורים למחנות ריכוז יבשתיים. כיום משמשים כחות הבטיחות של פינושה בישיבות אחרות לריכוז המורשעים בכל שכבות האוכלוסיה בצ'ילה.

● שלמה סלוצקי

הכל יחסי

כמלה הכותרת של חגיגות 100 שנה לפיל החירות 210 שנה לעצמאות אר"כ, הוצגו במסגרת ניירות, מפגן ראווה של מאות אנשים וסמליות מפרשים על חילות הים וסמליות העולם המערבי. הצבעה לטקסית, נוסח אמריקה.

עם שכבות אור, בדרום ת"א, חפץ לוח מנות המגן הימי מעל מסך הטלוויזיה, ובין קצוות האנייה גילה לואיס (בירד) וגו, לעבר אישיות בכירה ביותר ששירתה בממשלה ימית אר"כ, את הספינה הנילאית. אסמירלה, אותה הוא הכיר כקצונה מבנים, בצ'ילה, זו הספינה שהעפירה את בית הנבחרים של אר"כ ואת הציבורית האמריקנית, כאשר הסנור אדוארד קרץ, הוביל עליה כעל האנייה ששימשה את הכתובת הצ'ילאית במחנה ריכוז לעיונים, לאחר הפיכה ב־1973.

לואיס וגו, שהיה חבר אישי של הנשיא איגנזו פנצ'רה, ושימש כיועץ משפטי לנחשון מנשרד הפנים, הכיר את האנייה אסמירלה (כיום אנייה לימודים לצעירי חיל הים הצ'ילאית) והא נכלא בה עוד ביום האסון להפיכה הצבאית שהתחוללה ב־1973, ענה במשך עשרה ימים, והיה זה למעשה אכזרית, אונס וסכריות לשמו מידי לחייו של פינושה. מנגנון העוכר במשך חודשים לכמה מחנות ריכוז סוריים, וניצל רק מסת לחץ רפואי ישראלי וניצל לאומי, כלי 1973 גורש מארצו, עלה לישראל והתחיל למשפחתו שהתגלה בארץ זה זמן, כאן קברו שני שפלי במלחמת יום הכיפורים, ביום השלישי שנה לאחר האירועים הללו שפלי וגו על אודות האנייה שהשתתפה בפעם, ארמית החרות" שהצדיקה לאר"כ ולחיל ריגון ביום שיש האחרון.

על-פי תכנית מוגדרת מראש הפכה האנייה כן-לילה למחנה ריכוז ועיונים משימי. כלי כן קשר אפשרי לעצורים בה עם העולם החיצון, ובלי כל אפשרות לכריזה, אלא אל המות שבטביעה בים.

באניה זו עברו יותר מאלף אסירים פוליטיים חשובים, נשים וגברים שעונו באכזריות ימים ולילות, לחצו עליהם שנלשין על חבריהם וגורדו במעורבותם כל מיני מומיות דמוניות נגד העם הצ'ילאית.

אולמות שלמים של האנייה הפכו לתאי מעצר ענקיים, תאי שינה הסבו לתרי עיונים ואונס, ולמימי הים הסוער סביבו

מלה רעה

להילחם, עד החולה האחר

ייתכן שכשהעיתון יגיע ליד הקוראים, שבת האחרית הסתים כבר, ייתכן גם שיהיו חלק ניכר מדישיותיה, שהממשלה תגדל את האובי לניצחון של שוכה, אבל בשבוע השלישי לשבת האחרית אי אפשר שלא להתפעל מעוז הרוח והנחישות הנחרצת של ממשלתו האמיצה במאבקה נגד דרישותיו הצורקות של אלפי האזרחים הבתי החולים. בעניין זה, נוקב הדין את ההזר כאן נעלמות כל המריבות והפסקים התככים, מטה גור, שר הבריאות מהמערך, ניצב שכם אל שכם עם משה נסים, שר האוצר מליכוד, כשהם מגינים בחירוף נפש על המשלטים הקדושים של הסכמי המסגרת של השכר, ונאבקים בעוז רוח כרי להרוץ בעזרת תלושי שכר מפורקים למחצה, את המוני האזרחים המסתערים ומאיימות למטות את ביצורי התכנית הכלכלית.

חורנו לימים הטובים של החולל הוועד לשער האריות, להקולטים של אנשים, לא עוד פיק ברכים, המחדר — לא חשוב, איש אינו יודע כמה חולים כבר מתו, מאלה שלא אושפזו, מאלה שאושפזו ולא טופלו כראוי, מאלה ששולחו לבתי-הם, איש לא ספר את החינוקות והילדים, הגברים והנשים והקונים שחלבו לעולמם עקב השביתה, איש לא מנה אותם אלפים שלא מתו, אבל כריאותם נפגעה עקב שהיית הטיפולם והנתיבות להם נוקט.

מול כל אלה ניצבת ממשלתו בגבורה, מקשה את לבה גם מול סובלים וגוססים, אבל עם כל הכבוד, לפני שיריע לבידוריו בממשלה, אולי כדאי שנבקש תשובה לכמה שאלות: מהמטלה זו נכונה לארגון המחבלים,

בת שומרת (במקום אחרות) על האם החולה בבית אסף חרומה

והחרדה המוני עצורים, חלקם רוצחים ומעורים, בעבור קומץ שבויים שלנו. כל זה בשם העיקרון של קדושת חייהם וכשם העיקרון של הצבא, הממשלה והעם לשלום של חיילי. האם כל החרים כשרות למען שחרור שבויים, כולל חוקקות לקריטיק, עוכר ישראלי, ולולכה אילא, השמאל, שוואנשם של שרי הליכוד, ואילו חיים של אותם חיילים המאוששים בבתי-חולים עקב פציעות, תאונות ומחלות, הם הפקד האם הממשלה אינה אחריות באותה מידה גם לשלום כל האזרחים, יהודים וערבים, זקנים וילדים, האם דרם מתחר?

מה מכובד יותר כינוע לסתנות של אהוד ג'ובילי, א.ל. מחסנות? של בלה סופרין דוליה אוחנה, בציגות האחרות והשוכחות, שגם אם הרוחקו לכת במאבקן, עדיין חן שליחות של ציבור מסור, העוסק, כמו צדלי והשכ"כ, בהצלת נפשות, בשכר נגד ובתנאים קשים המתגלגלים המגזר ומחו ועקב כל אימת שגורמה היה להם שהממשלה אינה מגינה עליהם מפני פגיעים בגור. היכן הם היום, כשהממשלה עומדת מנגד והחולים מתיים האם הם יהודי, האם קדוש רק אם הוא נשקף בירי ערבים, היכן הם כלי-חירוש וחרבים, העונשים המיד שכל המציל נפש משראלי כאילו הציל עולם מלא?

האם הממשלה, שהתחילה במילואידי דולים: כדי להציל את מדינת הנצנים המתמטות, אינה יכולה למצוא את הדרך למימון המסורים כדי לפתור את בעיית האזרחים והחולים חיי אדם? הגליה, במשך שבועות ארוכים להתחמק ממקדית פרשת השב"כ על ידי שטח תרגילים מתחכמים, לא מכובדים

הפעם:

כתבות		ראיון	
20	נישואין במעגל סגור	6	וגר מרשל עם פרס
16	הסובלים בידה על הבמה	8	תכנית אורית לימות המשיח
28	מאת חנה רוזנטל	10	מאת ירון אליסוף
4	מזורים וטורים	12	עורך — מפ"ם: ההתמחה
27-22	חזות אישי	14	למה חזיון נכשלו
21	חזקת אישי	16	מאת שלי יחימוביץ'
27-22	חזקת אישי	18	אחות מרופלמת
27-22	חזקת אישי	18	צריך ונאר בחיים
27-22	חזקת אישי	18	מאת שרונה בן-עמי
27-22	חזקת אישי	18	יחסים אסורים
27-22	חזקת אישי	18	גילוי תעורר: תסריט ומציאות
27-22	חזקת אישי	18	מאת יעל ישראל
27-22	חזקת אישי	18	לילה אחד ביפו
27-22	חזקת אישי	18	בידור ואמנות בסמטאות
27-22	חזקת אישי	18	מאת אילן שיינקלד
27-22	חזקת אישי	18	בתי ספר לג'אן ולקול
27-22	חזקת אישי	18	לא אקדמיה אבל מבוקש
27-22	חזקת אישי	18	מאת עמית רוט

אנשי כבוד

לא לשכוח: דו"ח ואלד

זמנית לפני מלחמת יום כיפור התמנה למפקד מתקן סמך לתעלה סואץ. לרשותו עמדו כמה עשרות מיליונים, כמגוון, ומולו במרחק צעקה ניצב כל צבא מצרים. התסיס של העכרת הפיקור היתה חפזית, אלו שמסרו לנו את המחקר מידיו הכיתה, יתיה כקידר אמר לי קודמי ואני אפילו היבנייתו לשאול מה לעשות אם אלה שממל יממשו את אימנם ויפלו. רק מטיי אשכנזי, שפיקר אתר-כך על בורפשוט, שאלי התשובה היתה "סמך", וכשחזר ושאלי כינו אותו בקו "החששן" הממשל מוכר, בעקבותיהם הם כיפור פתח גדול שסתום צר למחשבה עצמאית. הבטיחו שאפשר יהיה להתבטא בחפזיות, כלי חשבון, ואמנם במהלך 1974-1975 יצאו כמה חוברות בשם "הדורות" וערעורים שניכרה בהן רענונת מחשבתית ונכונות לבקיעה עצמית אמיתית. הדנה במכת לאחור, מחסור שכמה מחולקים בין הכותבים, כמו יעקב חיסריא, מצא עצמם על מחרה מורץ לצבא, ההזנחות נכדו והשאר הלא הוא תכונ כר"ה אר"כ לרץ עמנואל ואלד.

חור"ה נכתב לפני למעלה משנה, ונתקע אישם בצינורות: תושיס, חיסמס, של הבירוקרטיה, שאינה אהובת כאשר בעצמים אותם מוריסנה האוכה שלה, אבל ואלד, איש עיקש, הלך לשר הבטיחות, שוב חלו שיבושים (מקריים) בדרך והפעם תופעלה חקשורה, חפסם משנתחלה מידע, זה קשה לתתעלם מהר"ה והתחשק היתה שותף מוריסנה משרו יחז, זה נותן עלינו פרשת השב"כ.

דוקה שכמה אלושים כצבא שכחו על הפרשה, לא רק משום חרדתם לשלם חסור של

רשות ריכוז

למענה קרן, פסיכולוג קרין, מנהל ערין בירושלים

נבדוק את אורד

הטיפול המלפוני

נעקבות החלטת ועדת הכספים של הכנסת על הגבלת שיחות הטלפון המקומיות החל מן חודש הבא, פניתי למשה קרון, מנהל ערין בירושלים כדי לשאול אותו איך ישיפע הרכב. אם נכלל על ערין, לרבריה, למיטב ידיעתו, לא יחולו תקנות ההגבלה על ערין והם מכריעים על ידו עם זאת גם הם מתלבטים. ייתכן שיהיה מקום לקצר באורך השיחות גם לערין.

מה שאחת אומר נשמע בחולל לא צפוי, תוכל לפרט?

ישנו סוג של טיפול פסיכולוגי לזמן קצוב. הנינו 12 עד 18 פגישות בין המטפל למסובל, מיד לפתור את בעיית המטפל. כאשר הזמן קצוב מתחללים למעשים פלאים, כלומר המטפל שיה מאמר גדול ומרוב, יתר על המטפל, כדי לפתור את הבעיה בזמן שנקבע מראש. במסגרת טיפול דרך הטלפון שונה, החלטנו לבדוק את האפשרות שאולי המומים אלינו יוגבלו בזמן, אחר שבבדוק כיסודית את הנושא, נבדק החלטת, ואם היא תהיה קיצור משך השיחה, האם זה נוסח להחליף לכוך לצדף אותנו לחסר חרש שנקבע.

האם מרבית השיחות שלכם לא תיפגעו כתוצאה משיקול כוח?

לא, כפי שאמרתיו הקונס ייכרך לעומק, מרבית השיחות היא להיענות לכמה שיתור אנשים או שוב אומר — רק אחר שנגיע למסקנה מוחלטת — נבצע.

האם ידוע לך, במסגרת, על מקומות אחרים בעולם בהם הגבלת השיחות המקומיות גרמה לשינוי ברשימות וחתונות הברית?

בשם מקום, למיטב ידיעתי, לא הוכח שהגבלת שיחה מקומית השפיעה על ונתונות. לדעתי גם כאן לא תהיה כל השפעה, שכן חוזר לשווקת הוא חוק מאד ושינוי בזהירות תשלום, שבמסגרת רכב אינו משמעותי ונרחיק לכת — לא ישיע.

● אלי חנכה

ערין — עורר ראשונה נפשית, באמצעות הטלפון. אנשים במצוקה יכולים להתקשר בכל עת.

ב

מאת ירון אליוסף

תכנית מרשל

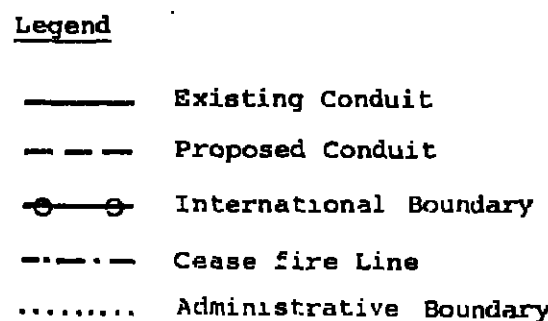
وَالْمَدِينَةُ فِي الْوَادِي

— „ג'מיק“, „החיות“, „אשליה“ —
אלה כמה מן הכינויים שהודבקו
ל„תכנית מדעל המזרח“
תוכנית — זכות יוצרים:
שמועון פרס. בדיקה, אפילו
שטחית, מעלה, שיש בה היגיון,
אך סיכוייה להתממש לפני
הסדרים כול טיים,
שואפים לזמן

בדעק בשל אמת מבה מבה פנים יחישו מירם מורח.

[illegible]

SECRET

**במכה: מי הנילוס מועברים
דרך חעלה לסני, רצועת
עזה, ישראל וירדן. מן התכנית
שהוכנו לכינוס מדענים
לשיתוף פעולה כלכלי במזרח
התיכון, על ידי הקרן על שם
ארמנד המר**

מ'י בעד?

[illegible][illegible][illegible]

1. The first step in the process is to identify the problem or issue that needs to be addressed. This involves gathering information and understanding the context of the problem.

מֵרֹקֵנִי מָוֶב (ב')

עוֹדֵד - מִכָּיִם : הַחֲמִיצָה

מאת שלי יחימוביץ'

חלקה הראשון של כתבה זו תוארו כמה ממצאיה של תנועת "עידו" – קבוצה של צעירים אינטלקטואליים בני-שלושים – שעלו ארצה ממזרח בריאנט שנות ה-60. מספר על מעורבות הממוסדת בעקביות המהפכנית בסיסטמטית של יחס הארבע-שנאה שקיים עם המתירנים על חילוקי המעטות. דוידית התקדמה עם התנועה הקומוניסטית, ונעלה האהבה במאה אחריה עם המבשרים רש"י ארבעה בריאנט בלבד. אחר כך באו הירמון הספר, שבהמשך הסך לרומן נגון עם ע"מ.

לדקדקם סוף להתחלה: כמעט עשרות אנשי עורר שהצטרפו למפגם ב'79-80' — רק שניים הם היום חברי מפגם: מוריס ורובינש וג'קי עזריאלי. השאר עזבו. כשיחזקע אנשי עורר וגם עם אנשינו במחנה עזריאלי, קולטו יגמה משרותות יגמה של צער, התחזקת החמצה. ספק אם למפגם תהיה הזדמנות חוזרת לקלוט אל תוכה קבוצה מגובשת של צעירים ששואלים בני עדות ממוצות: ספק אם יוכלו אנשי עזריאלי לעוד הורמוט של קליטה בחייתם וביטחון כמו זה של מפגם.

בוח מוסרי

[illegible][illegible][illegible]

לחמו בנו"

[illegible]

פיתוח) הוא איש עסק, הנע בעיר בארבעות אביבירושלים. מאשייתו הטלפון הקצרות שקיבלו בחיזור אל מספר 11 לאותו (גרנתה) הר"שם האלה, הוא ידוע אל מספר על לקוה דברו ברחוב המיושבת גדולה. המספר של רפא' הוא כמאה כות' הוא רוצה להיות בן כנסת מטעם מפלג' כנחיתו המגניזית של עבר. התימוכין הטכניים שקיבל לכך בן כנאלה עבר עבר ענין קצו קרוב לקיבוץ גשש. כחבר כנסת יענינו על אי כולו הלה, לסיכר, לרד, בקיבוץ הלה ענינו דבר מבדיל לידו. יעניזם המכניים הללו לא סיפקו את רפא' ואת רוב חברי אביבירושלם של רפא. באזור אביבירושלם עוד מבין סניף אברבנצ' – הם שוהבים למרשת עוד מפלג'.

מפוזרין — (מבולגה) תיפוסר כ"ח בדרומה. והבולגה
שחשבת אותו מ"ם היא גרול מהו שחשבו ב"ש מ"ם היא
מסמלה מאור מאוד עדינית. היא ניסו לפתור בפנינו את הוולת
היא ליצור תחושת שחמיות. שחמיות לנת להו תחושת שחמיות.
אבל איש לא התכוון במאה לעשר אתנו עולה. מ"ם היא
מסמלה עדינית שחמיות. כשדור הצבעות מסתיר הברז אנשים
לא פעילים. במיוחד כ"ח הצבעות גורמה. במרכז היא כמה
התבשרים. איש מניין לא התכוון לעשות אתנו משנה ברגיזיות.
התבשרים מסמלה את בנין לחיזוק עולה ברגיזיות. ורגיז
התחזיק כהלה שחמיות שלוש בבה. אינו ברגיזיות לחזק
איש שחמיות לתרחם מרגיזיות. הם שחקנים במרכז את דור לוי
שחשבו כ"ח. אבל לא השמט סדר אתנו. איש עניין לשלש אנשים
ממנו מערכות מרגיזיות. חזמה. אני אפילו לא כורסא. את
היא בחר את מ"ם שחמיות. למה להב תבניס כהלה
שלא יכולה לתחרות כ"ח. במ"ם ולחמנו ב"ח כמה רגש אפשר
לחמנו את אותה קוצה היתר תבנסת מסמלה העקרה — היו
בכלם את כוחה מידה. והמשום הפוליטי."

לדורנס עזר: ניסו לפתוח לפנינו את הדלת אבל לא לשחק
עִתָּנוּ בִּאֵמֶת

**אנשי עודד רצו להיקלט
במפ"ם — מהר־מהר. כאשר לא
קיבלו את מה שציפו לו —
פרשו. "היינו בגיל שלא ידע לעגל
פינות", אומר אחד מהם.
אלעזר גרנות (מזכ"ל מפ"ם): ניסיון
נוסף — אם ייעשה — יכול
להיגמר אחרת"**

האינטלקטואלים הבינו

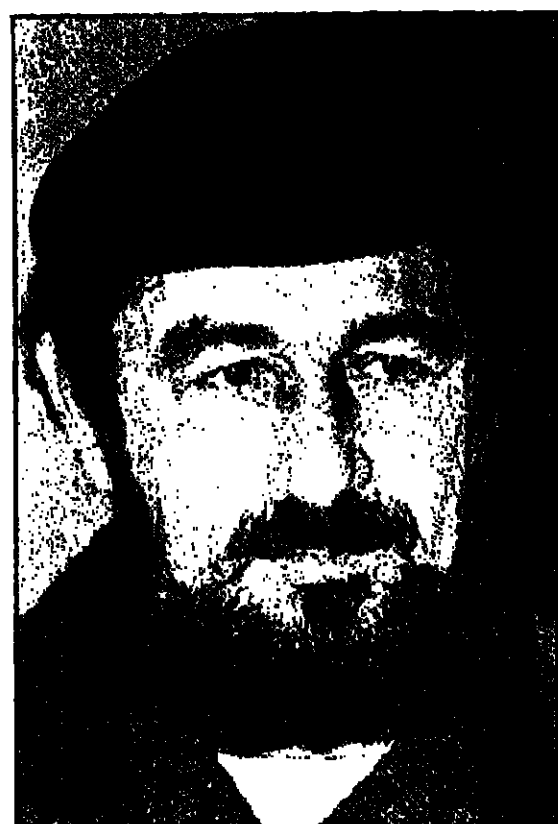
בלמסגרת האקט החדש בחרו מרדכי בלאשו, שופט חוזרה במינהל לרענן את מפקח זה היה איש שדור, היה ממוכר ומוכר לעד ומחשבו, את פתאם מפקח כיוונו לביטוי של כוח גדול, גם את מפקחיה בלאשו — את הכרזת את המדינה, גם את החל על דרון אמיתי להכריז אותם. כל היינו ממשל, מעל, את היינו עסקאות, היינו תשישיס, ידענו תחילה אירועיות לא את סקלתו, אמרנו תשישיס לתומדור

האיום הפתרי

[illegible][illegible]

הנהגתו באה לבטל, וישיבתו לברולל. ואומם, באמצעות, קשיית.

אמרו: ילך שמוע'ם ונכשלה כאן קרה רבו שאני מנגנת את העצמי עליו עד חיות. כיוון שבחברתי לבנסת חרולי לריות מומזכר מפלגה, אלה היתה ידע לעצמי, כל היתה כנס אותה נכונת. אותה הבנה שקליטה פרשה גם השתנתה, אני עצמי שעל אף השתלחתי בקברות הזה – לא משלתי, ואומר על גמל. לא רציתי לתקוע בציפור של אלה שבאו במקומי, מי שמיר רגישות של מי שקילת את התפקיד. אולי זו היתה, אבל אילו התערבתי, קיימת אפשרות שהדברים היו אחרים.

מיכאל רינת: גישה פטריארכלית

עליזה, מאמא

אי מנהג עצמו ומחבוליו כבר שוחשיתו לעצמם להחליטל באופן אישי מרסא. ביבולת את חידויה שנקות את מים מקדור יש ותישלי. שחשיתו חולשית שחשיתו את כל דבר ארץ. מנעה ים במידה שיש עליהם דרוקת ודחיתו בחי והולשית. מאו לא וירבית עמר עמר מאו לחת על כל תושבאים יחולא. לא קיימנו קשר. רק מאלו הבחירות האחרונות נפגענו בכנסת התנצו. י. העלון היו השני עומת לשם שדריך עלה כשחשיתו איבדו את רסא - ארץ מונין - ארץ יביון. תבדו חסרות מבינה שבהחלתי יבולה לתרום מלגים במאבק הציבורי שלה גם היו מאבקים את התנצוים הנצחית והשטרומת לאו ים גם היו נשארתי גנרלים ללא ייחיים - מים' היתה וקדור לגנרלים מים' היתה וקדור להחלתי מלכתי. ואו מנעתי על כל יא מנעתי.

קרמו לפרשה רגעים של חסד. המפגשים האינ-
טלקואאליים, הרעיוניים, היו טובים. יותר מזה, מתיאור
המשתתפים מצטייר ממש חזק, שנשא ירגישים עוים לשני
צדדים.

אלערו: הפגשה כזו תהיה היתה הלא לכל הצדדים, וזו
רגעים שהלכנו להתכות זה עם זה רגעים של חסד. אירי.
אבל היה כסים לתתחלה. להם היה רימוי אפיקורסי של הקיבוץ

כולנו החכמו

[illegible][illegible][illegible][illegible]

גול מגשע של כסף

וְכַעֲשֵׂה נִסְיָנָה חֲדָתָה אֲצִלָּה. שְׂמִימִים הִיטָה נִקְשָׁה. שְׁלֹא רָצָה לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְקִרְיָתָהּ.

גַּי חֹשֶׁב שִׁישׁ לָהֶם יִסֹּד לְטַעֲנָה הַזֹּה. אֲבָל הַמַּסְקֵנָה הִיטָה עֵינֶיהָ חֲחוּזָה. אֲמוֹצִינוּלִית, וּבִמְדִידָה רַבָּה מְאֹד מוֹשְׁמַעַת גַּם לְמַלְאִיכִים אִישִׁיִּים שֶׁל רִמָּא.

[illegible]

לא תחמוד מול רב זכין, מולי, מול חייקה גרוסמן, וא
וד חש לא מוכר, לא ידוע. אמילו גדי יציב לא עבר, אילו
לא היה בחול, והיה מחכה קנצניה אחת — היה מגיע
למחנה, וחבל שלא הגיע, אני אראה בכך כישלון מוסרי עמוק
נוגע למצב, עם סיעה ככל גורל שחור — כלי חבר כנסת
עוהו! מורחל! —

איזן קיצורי דרך

[illegible]

מאת שרונה בן עמי

ט"ז: פרופ' גרומן, מיוזמות האקדמיזציה; וד"ר תמר קרוליק, ראש הפקולטה לסייעוד באוניברסיטת ת"א

[illegible][illegible]

הח קלציונסקי וג'וליאנו מד ב"ב 51"

גילוי עדויות הוא עבודה
מאוד נפוצה, שממעיינים
לדבר ולטפל בת. שלושה
סרטים המתארים אותו
מוצגים כמעט ברוזמנות
בבתי הקולנוע שלנו.
"יחסים אסורים" החונגרי,
"בר 51" הישראלי,
"אהבה מטורפת"
האמריקני

מאת יעל ישראלי

ק"ס בסינג'ר "מטורפת" לאהבה

את והאחות מן הסרט ההונגרי

יחזק'ם אמר'ם

ממאפשרים לנו לבחון כיצד מסתכלת החברה כיום על גילוי עריות, וכיצד הוא משתקף במעוות באמנות.

[illegible][illegible]

גלילי עריות במשפחה מוכר כנציג' דר' בפרשת אטנאן וזמר
ובפרשת לוח ובזחור, כן בקולו ובשפתיו. לא חיו לו
המקשרות רבות כבתות ובספרות, זה היה ששן שכלנו נאמן
אם תחילה לא ידענו כי כן תהיה פרשת אטנאן וזמר, היה זה כדי
לחלש את הוויכוח המוסרי, למרות זאת, למען ילמדו ויזהרו, כי
במאזן זה נפרץ מעט המחסום בספרות ובקולנו אשר למצוא
לדברים גורמים לעליצות, חתנו מורדכי בעלה
אליהם נאמן, מהנה, שחונתו ושכרנו על דעות אלו
אויסטיס בעין הול' לוח' וזמר' ולדעת, כי למשל, בספר זה
שקט מציג דלדול, ענוה, את ה'אליה' מעיב על חל' היתוראן על
כדי בשל חסמי מיתים שקיימה עם אביה בתורה לא וזמר
דר' אהרן וזמר' ביקש, כן בין אל' לוח'אן, שוויכוח, משום-מה
לסלוח, ויחסיסם אליהם בחברתו חתולה

בְּקִרְבֵּי זִמְרָתוֹ אֶעֱלֶה שֶׁן מִסִּים הַזֵּסִים בְּלִילֵי עֵינֵי בִּי
אֶחָ לֵאחֹרֶן הַזֵּסִים הַיִּשְׂרָאֵלִי בִּי 41 שֶׁל עֵמֶס גִּישְׁמֵן הַזֵּסִים
הַמִּיִּשְׁמֵן אֲחֵבֵי מִסְרֵחַת שֶׁן דִּבְרֵס אֶלְטֵמֶן עִלֵּי בְּחֹה 42
סֶס מִסְרֵחַר שֶׁן מִסִּים אֶלֶר בִּיטֵס לִסְמֵס הַזֵּסִים הַזֵּסִים
אִסִּים שֶׁל קֹרֵר קֹרֵא שְׁמֹדֶר לִסְמֵס אֶלֶר בִּיטֵס

וְשֵׁל אָבָא הוּא גַם וְכִדְרָא

[illegible]

ההכרזים יצאו וזוהי הסיבה אשר לא יצאו
ההכרזים יצאו וזוהי הסיבה אשר לא יצאו
ההכרזים יצאו וזוהי הסיבה אשר לא יצאו

נגדוהם חורים כבומרגנ כעבור שנים. ומקומו עם שני בנים.
כשנמולתו האם כשנמולתו אסוריו" וכן יסמייגין בין ליליה היא
החידה בכפר שנסתה אסוריוהו ואין מלשינו שלשמונה מפני
שמונה מרגירי אסמה בכר כאליו מנוגנה.
אשמו הוריו ונכדו וכלי צרות, אם ברתעלמות או
בילול סדור הברית, ברורה מאד כנסים אלה אך לא
בחקר אף מתכונת צמירי.
הגיעה אלי נרעה המקומית יסמייגין בכפיה עם אחיה אך
האומים כוריה עוריה. מקרה הוא ציר להאשים את החורים.
החורים כבורה עוריה. לקרן שו הגעה של בניה –
הוריו לא צור קשר שהחיה שמונה, כי אף יתכן ליליה
הוריו בלי צוריה ידוע. שמונה כחיסמין בין הוריהם
ורבה של האם להשתחרר מלחיים. כשאם מותית חוריה
אם שוב עם חנה עד הגיעה לילי הוריה, או חנה עובד לבת
החור שחנה עם שחיה קרן בילוחה ובעלה אנס את בתה
השומה בתרומות החור שחיה קרן בילוחה – אנסה את בתה
כשנמולתו הוריה רצאה חסר-האונים. מפני אשם לא

קו חם לגילוי עריות

[illegible]

קיים דיווח מכל מיני סיבות: תארי לך אותות קטנה שיוצרת כי אם תחזרו אותו החפץ לקרוב בא. היה לי מקרה של אם שלא ירווחה נמן ארז על יחסי-המין בין כנה לבתה הצעירה, כי פחדה מאלימות כנה. בכל מקרה אם לא ירווחה, כנה עונה על איזה שהוא צורך דרכה יותר עמוק מפחד".

[illegible]

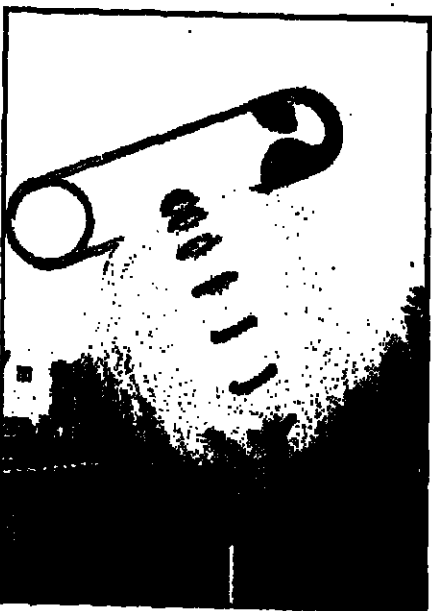
לילה אחד ביפו

אלון אולארצ'ק מוזר

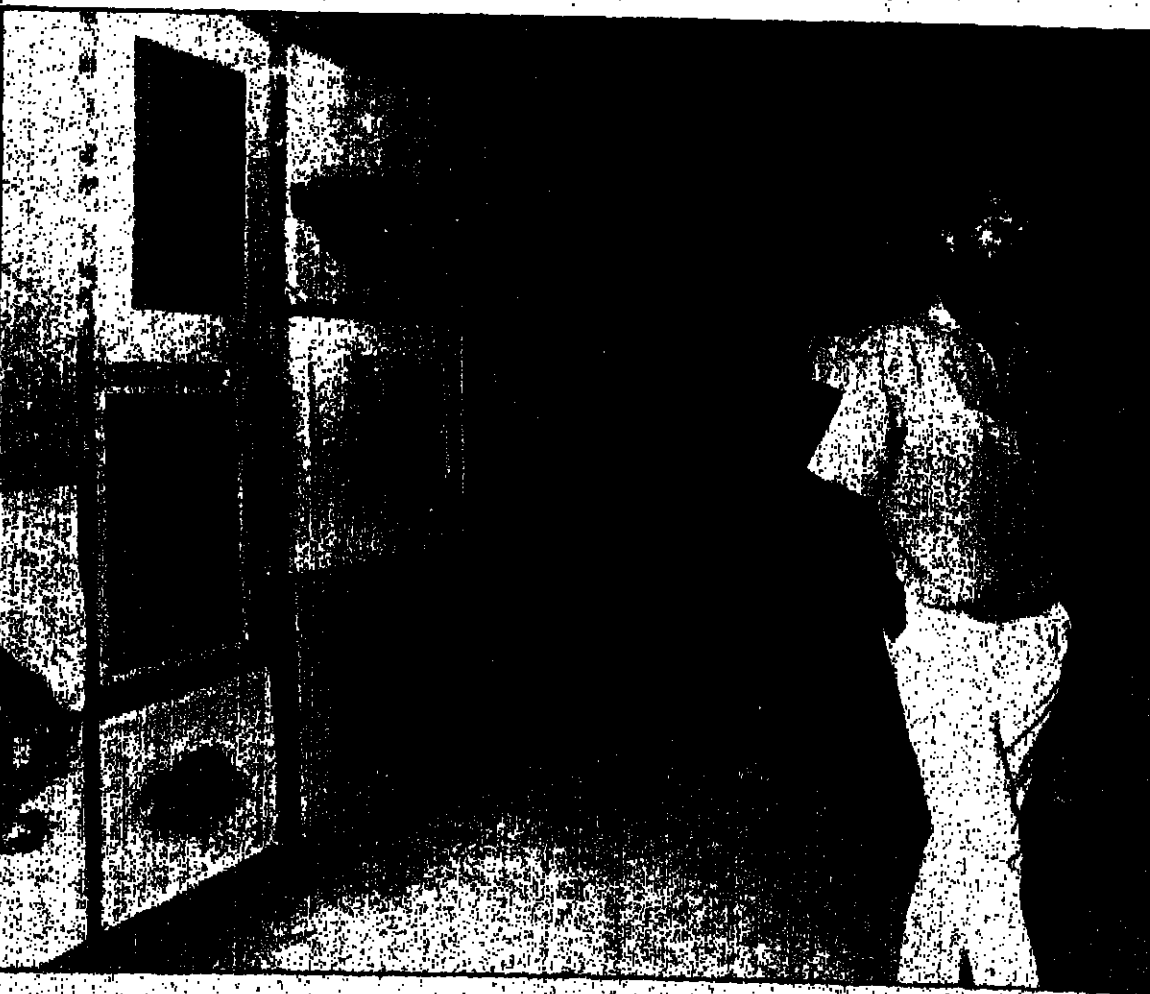
מנצח סביבת

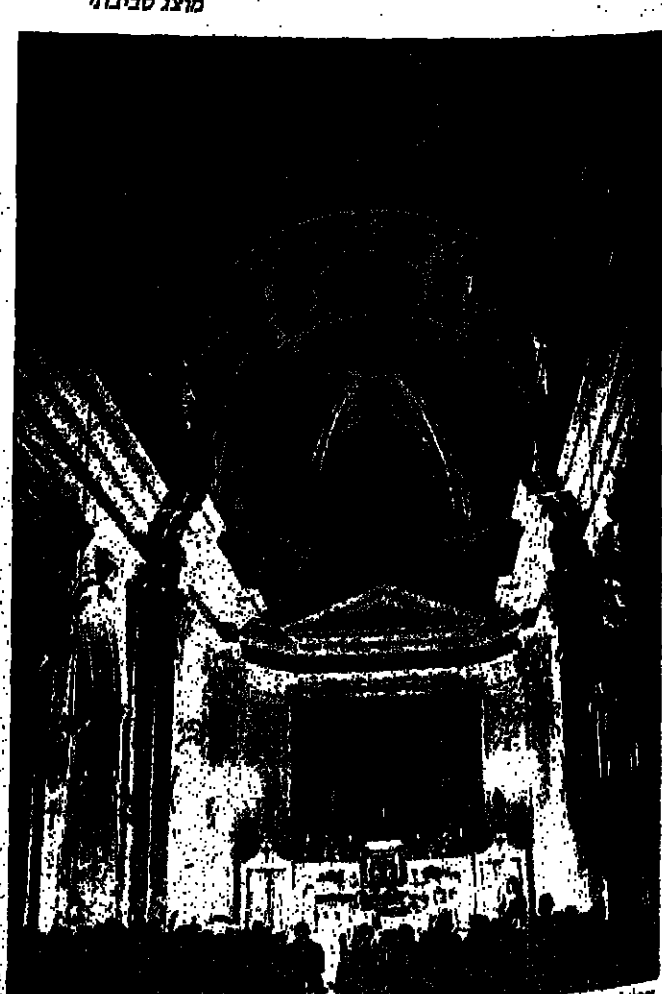
מן החלוצה

הצגות רחוב

העירייה ציונים

סמית - מבטח פיו

משולחבים. אחד בנאי ולהקתו. אלון אולארצ'ק - וחברי להקת. משנייה על על הבמה. אחד בנאי התחיל לחמם את הקהל רק בשירו האחרון והמכור. עיר מקלט. חילדים חיו עדיו ילדים טובים, שבאו להאזין למופע רוק מסובסד מטעם עיריית תל-אביב. אך כשעלה אולארצ'ק, עם קולי נאלם, לבי נרגש - בא לשכונה בחור חדש. ועם שני שירים חדשים - חנה הקיץ וקול הלל אני בגג - החלו הרוחות לסעור. חילדים כבר נוספו ימים. הם לא ראו איך הוא שר את ילד מודק, שיר שכתב בחיותו בן שמונה עשרה בלבד. פשוט עם בטן קרועה. הם אהבו אותו שר ומתנועע לא מתודה. הם כבר רצו את משנייה ומשנייה חגיגה עם תן הנעורים המדחים של חבריה עם התנועה המיומנת ומתואמת להפליא. עם הפירוק ההיסטורי לקהל שלה. וגם עם מיני התחכמות מוזיקלית. כמו רגעים של קפאורטנועה ואלם באמצע. אופטיקאי מדופלם. שאפשר לנוער לעוק. משנייה. משנייה ולחפשיט מחר חלוצות כדי לנפח בחן.

חיות עוד לא מעופים בהופעות של משנייה. אבל האמינו לי - זה עוד יגיע. במרחק צעדים מספר מן האמפר תיאטרון התוסס. בעומק קמרוןותיה של כנסית סרפיט. שבו באותה שעה חסבים והסתבות של המאשיקרים. הם הקשיבו לחמישיית טרובדור. בלקט שירים משל מונטיורדי. דפדף. מולדסון ואחרים. ויכל לראות את הקולות מתמרים אל חלל הכנסיה. המחונן ב' אקוסטיקה מעולה. אקוסטיקה כאות. לחש לי יצחק שטיינר. הממונה על כלל האירועים המוסיקאליים בפסטיבל. לא שמעתי גם באירוע זה משהו.

למטה במורד המדרגות של יפו העתיקה. פעלה במזן נוספת. כאן החלק התיאטרוני של הפסטיבל - לילדים. היו שם מאות כאלה: גוליאן שראן ורולונה קאן הופיעו כאן במופע הפנטומימה שלהם. איש מצחיק אחד. הם סיפרו לילדים מה זה. מנטומימה לבגד - פשוט מצחיקים בידיים כל מה שמפיע על הבמה. ואת הטיפוסים שמופיעים בסיפור. והביאו לפנינו את הסיפור המתרחש בארץ קשוחה. ארץ אכזרית. המעריב הפרוע. ארץ טקסס. דאלאס. והקטנים האלה מכירים את דאלאס, כמו.

מאה אילן עיינופכר צילם בועז לוי

עם רדת הימורים על יפו - על ברחובותיה ובתיה המשוויה זיזים. על הסקיות והכניז והמכר לירימתיקה. על המפגד הנישא וחולש על הנבל. ושורה של נורות ניוון מאיריות את צריחו. כמעט קנרם של אריכל חמם - חלחל נגינת פעמנים לחדר מראש כנסיית סייפיו ונישאת דרכה. מעל ראשי והמון חדרה.

חמיית הפעמונים. חנינון המארחי והמשכו. לרן יחודי - לא בא הישר מפעמוני הכנסיה. המושבתים זה מכבר. אלא ממגברי ענק שהציבה עיריית תל-אביב בראש הכנסיה. המושבתים כאן מדי ערב במהלך הפסטיבל השנתי. לילות יפו הקסומים. את יצירתו של המלחין אריק רוזיך. שנוצרה השנה במיוחד לכבוד אירוע קיץ מרכזי זה. היצירה מאחדת את שלוש הדתות. מסביר יעקב מנדל. מנהל מחלקת המופעים בעיריית תל-אביב. שידע עם ניסן שאלתיאל, מנכ"ל התכרה לפיתוח יפו העתיקה, ואודי ונדריג. מחל מדור הפסטיבלים במחלקתו. ובראשות יוסי קיושו מן האקף לתרבות. המיקו את האירוע. ואחרי מחווה זו לשלוש דתות נפתח כל ערב בתרועת מתיחה של ששה חוצצנים מן הגלגל.

תאירע. שנמשך מיזם ד' שעבר במשך שבוע. מתקיים ביפו זה הפעם השלישית. לאחר הפסקה של שנה בשל המדיניות הכלכלית. השנה עסק אירוע פסטיבל זה בכל תחומי האמנות: מוסיקה. תיאטרון. מחול ואמנות פלסטית. אומנות כוללת את כל הסוגים. מבחיר מנדל. גיו. קלסית. רוק. מתקדמת. ישראלית וכמוכן ערבית. בצד קונצרט של מקהלות פוליכרמונית. המקהלה הלאומית רינה. המקהלה הקיבוצית. העפרני והמשיית טרובדור. הופיעה כאן גם תזמורת רשות השידור בניצוחו של יוזו מוסא. עם שלישית מתופפים ממרח ירושלים ועמם רקדנית הבטן. ויקי. התפלא כמה ישראלים יהודים היו בקהל. כך מנדל. קהל המאזינים היה מעורב ותיק קיבלו אלה את אלה.

לילות יפו. אם כן. אכן קסומים הם. ביום שלוש הופיעה כאן גם התזמורת הקאמרית הקיבוצית. יחד עם מקהלת הקיבוץ הארצי. בניצוחו של שלום רונלי ויקלוש. הם ניגנו ויואלדו המוסיקה על גר המים של הנבל. על רקע זיקוקי די. נור. יעקב מנדל מבחיר כי את האקוסטיקה הקשה האושי של עם שער העמקים. כל יום שישו אני במשך ואני רוצה יותר לנמי עוף.

חלק תיאטרלי נוסף שתתקיים ביום א' בתיאטרון. הסמטות. היה המופע. בתוכו. כולל שירים משל המשוררות יונה וולך. רחל חלמי. מאיה בזראנו. דליה רביקוביץ ועוד. המופעים על-ידי מלח פריז ודק. דסקל. בלוי מוסיקלי של נוגה אשד ובכימיה של תמי לדרר. בצד מופע זה. גם המחזה של חללית. המחזה הפריח באקוסטיקה. מאת פרינצו אראבל. שולח עם. מושל ירוח. לויט מונדי בוינו - הראשון בידי ניסן ניוטאן והשני בידי יצחק נאמן - במיוחד לכבוד פסטיבל יפו.

כל מה שנמצא כאן הוא על סחרת כחול לבן. מזכיר לי יעקב מנדל. "החן. ממקלה. מחולל. שומע עם הפילרמונית. כולם כאן יוצרים מקומיים ומקבלים תשום. הם חולקים לקראתו ואחרי לקראתם. חנה. בערב הראשון הופיעו שלמה גרוניץ. שם טוב לוי. ידוב וצדיל. בערב שטונטן מותכנן. אתה יודע איל הופקו ששנו בכתר המזרחי. יחד עם שם טוב לוי. אכלנו שוארמה. אמרנו. מה דעתך לעשות עם גרוניץ. מופע מוסיקלי. אמר. גרוניץ. במויורק. אמרנו. מה הבעיה הערט את גרוניץ בארבע בבוקר

האזנה ללילה

יהודית, כי אם תרבות המערב על אורח המחשבה המוסקית, המקצבים והמחשבים שלה. אני מעיד על עצמי כי כל חוויות קשורה בעתיד של העולם היהודי: בעליה בחינוך יהודי ובשמירת הגחלת שממנה נבנתה ארץ ישראל. משום כך אני שבור לב ונזכר אי יכולתה של התנועה הציונית להציב תשובות של ממש לבעיות היסוד של העם היהודי במציאות משתנה ללא הרף.

יהדות הגולה הגיעה למרשת דרכים היסטוריות. במאבקה בתהליכים הנחרצים של התבוללות וסמיעה נכשלה כשלון חרוץ. קיים ניכור גובר בין הדור הצעיר בגולה לבין הרעיון הציוני ומדינת ישראל. ברחוב היהודי אין מתרח ציוני. תודעה של ציונות מגשימה כמעט אינה קיימת. השקפת עולמם של מנהיגי הקהילה משוללת לחלוטין יסוד ציוני מנשים ומנותקת מרעיון העלייה לישראל. חיים יהודיים כאלה, נטולי גישה ערכית כלשהי ופטורים מכל מחויבות אישית או קבוצתית, עלולים לבלות בשפע ובשוק של החברה המערבית הדשנה, את אשר תותירה אחריה השואה.

עלייה בירידה וירידה בעלייה

הנסיגה היא בכל התחומים: איבדנו את החלום הציוני. החברה הישראלית שרויה במשבר עמוק, היא מתנוונת על החוט הדק בין היותה חברה יצרנית, דמוקרטית, חומנית, לבין חברה קנאית, חברה אלינית, לא יצרנית, לא דמוקרטית, לא חומנית ועל כן לפי המושגים שלי לא יהודית ולא ציונית.

כי זאת יש לזכור: הציונות השיגה יעד אחד בלבד: הקמת מדינת ישראל. אך הקמת המדינה היתה צעד ראשון ליעדים גדולים יותר. חלמנו על ריכוז רוב העם היהודי בארץ-ישראל ויצירת חברה יהודית חדשה על יסודות צדק, שוויון וחירות האדם. יעדים אלו טרם הושגו. במאמץ אדיר התרכזה בישראל רק המשימה מן העם היהודי, הרוב המכריע של העם לא רק בגולה – אלא גם בסכנת אבדן לחירות. שני עלייה בירידה ויש ירידה בעלייה. פעמים אני חושב שאבות הציונות מתחפזים בקברם נזכר המאמץ הדמוגרפי השלילי של ישראל.

היום היאוש באופנה. התבוססות בשחור-משחור חיתה לספרט לאומי. כולם הולכים קדורנית ומבכים את עצמם ואת אלתם. אך בכי ויללות אינם תכנית אב. נהפוך הוא. אדם נבחן דווקא ברגעים בהם נדמה כי העולם מתמוטט על ראשו.

פילוסופיות חיים כפולה יש לי. ראשית: שלעולם אין דבר כליכך רק כפי שהוא נדמה, ושנית: כי מי שמתיאש מהמאבק על יעדים של עלייה, חברה צודקת וחותרה לשלום – חוטא מבחינה אישית ומבחינה לאומית.

● הציונות שלי אומרת: יש להכין לאלתר בישראל תכנית חברתית מקיפה והמחפזת לניקון עיוותים

אני נעשה אותי ציוני

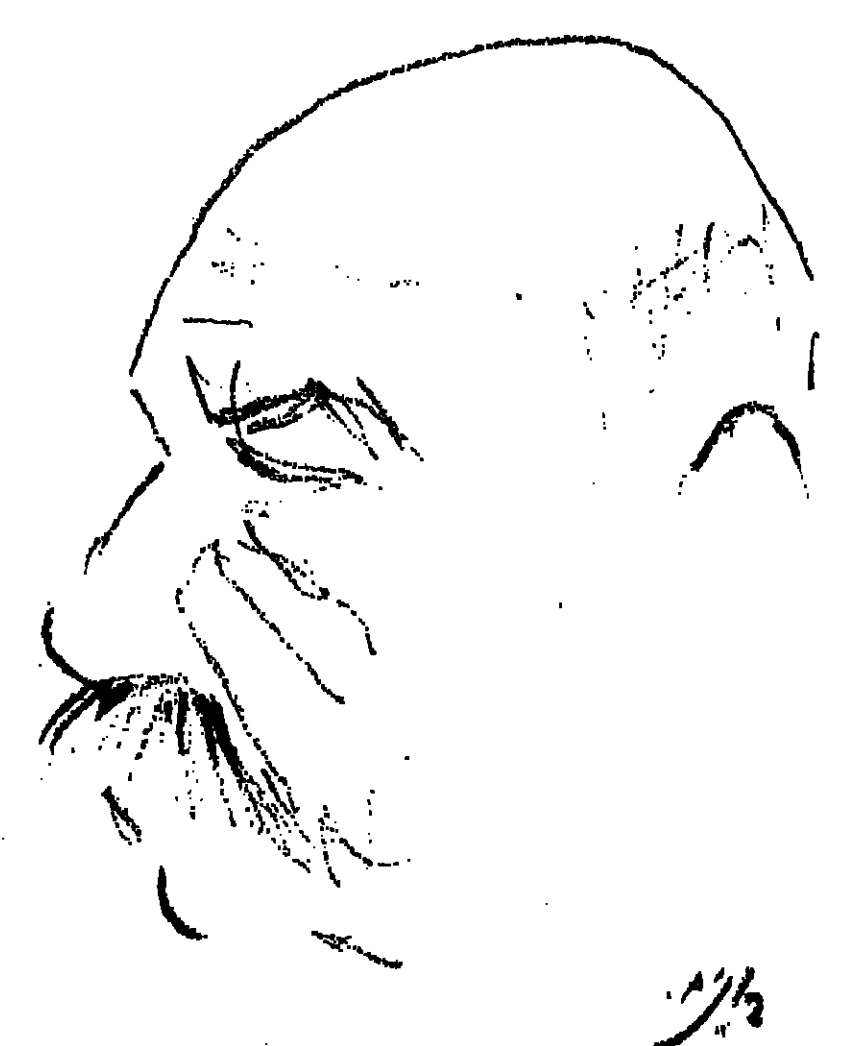
ני יליד הארץ הזאת. עובדה זו כשלעצמה אינה נעשה אותי ציוני. הציונות שלי נובעת מתוך חינוך עיוני ומעשי. על אף שהיא ארץ קשה שהתנ"ך העיד בה שהיא אוכלת וישיבה. אני אוהב אותה עד כלות הנשמה. בנעורי שחלפו הייתי חבר תנועת הנוער העובד. משנות של דוד בן גוריון ותפישתו הרחבת של ברל כצנלסון – עיצב את השקפת עולמי היהודית הציונית והסוציאליסטית. בית אבא היה סמוג אוזירה יהודית חילתית. כיבדו את דת ישראל אך לא התמכרו לה. שנים הייתי חבר קיבוץ. כל אלה עשו אותי בשר מבשרו. עצם מעצמו של העם היהודי, ואולם לפני חיותו ישראל, ציוני, וסוציאליסטי, אני יהודי בכל מאודי. כל התחושות שלי יהודיות. אני בקרע בנפשי, מן העבר האחד אני רוצה שיחזרו העולם ועל לישראל. מן העבר השני אני רוצה שא משאלתי-לב רחוקה. על כך אני שואף, באורח פרודוסקלי, לחינוך הגולה, חס ועולם שקהילות ישראל יתורפפו או יתמוררו.

הציונות שלי היא זו שאינה רוצה כי אנטישמיות תכה בקהילות היהודיות. אינני רוצה פצוצות בבתי הכנסת גם אם בגלגל תהיה עליהם. אני רוצה עם חזק בגולה ודווקא משום כך אני כואב ומתיישר.

תמורות ממלכתיות חלו בעם היהודי. בעבר שאל יליד יהודי את עצמו כיצד להיות יהודי, העובד, כהלכה את בוראו, חיים, בעולם פתוח, קומוניסטי, שואלים לא כיצד להיות יהודי? כי אם למה להיות יהודי? המשפחה היהודית איבדה את סמכותה. אנו חיים בחברה מודרנית עם תרבות המונים, המעורבת באמצעות טרקים, אופנה וטלוויזיה. לא המשפחה קובעת לבניה אורח חיים, אין התקוות משפחתיות כבעבר, אין שיתוף-לב בין חורים לילדים. פולס חיים בקצב רצחני של חברה מודרנית. היהדות נדחקה מבישת לקרן אופנת. מה משותף פשוט בבנות ולילדים יהודים, בארצות-הברית, לא. מהות יהודית ולא תרבות יהודית ולא חכמה יהודית ולא שפה יהודית.

שמואל בונים

"שלום על הרובים"

את חיימקה לבקוב (שם רדתי, קול צרוד חלף סיפורים) פגשתי בתחילת שנות הארבעים ביבנאל. אני הייתי קיבוצניק בקיבוץ צעיר, קיבוץ א"ר, והוא היה כבר אז רב-מעללים בענייני ביטחון. הקיבוץ ישב מחוץ למחנה, לעלות להתיישבות, צמח להתיישבות קרקע. משפחת לבקוב, שהיו לה ארמות ביבנאל, התכרחה לנו שטח אדמה ואנו באנו לנסות כחננו בחקלאות. היינו צעירים וחסידי ניסיון והלבקובים הדירכו אותנו, ועודו לנו, וטישלו בנו ובעיקר אמא לבקוב. חיימקה היה בא אלינו בערבים והיה מספר סיפורים – כולם מעשים שהיו. אני מוכן להישבע שבמשך שנתים לא חזר אף לא פעם אחת על אותו סיפור.

עכשיו הופיע הספר "שלום על הרובים" במחזה לאור של משרד הביטחון, ולחיימקה תפקיד ראשי בספר. אני שואל אותו: חיימקה, את זה אתה רק בן... עד מאה ועשרים, וכבר תתבסע עליו ספר?

הוא לא ספר עלי. חיישנו עניי להתיישב עליו כדי לספר על התקופה, מצאו אותי ונתנו עלי, יום אחד נאצל חיימקה מתחיל כל סיפור ביום אחד... בא אלי ר"ר אבשלום שמואל ר"ל ואמר. שב וספר על ארץ-ישראל וישיבה במאה הנוכחית. מה שאתה רוצה ואיך שאתה רוצה – דברים שהיו וקרו. התחלתי לספר את ריבתי וריאל ממש כתב. התחלתי מן היום שבו עזמתי על דעתי – מגירוש הורכים ובניית הבריטים.

גיל ארבע כבר עמדת על דעתך? עוד איש לא חיקו לי תאריך. סיפרתי רק על מה שראיתי בעיניים שלי ולקחתי בו חלק. לא חיסיתי בארכיונים, השתדלתי שהספר יספר תקופה ולא אותי. זה לא ספר ביגרפיה על חיימקה (גולדתי, גולדתי, בברית, התיישתי – את מי זה מעניין) הנושא הזה הוא הנשמה הציונית, כלי בושה, עד שנות

רק למחנה?

הוא כחלילי

החיים הם יותר מצילום

הדבר העצום הזה שנקרא חיים, לבוא עכשיו ולומר בקול גדול ובלשון בוטחת שהחיים זה קודאק, וזה לא שטחית וחומר צניעות, וזהו עונות מצח המעירה על ביטחון עצמי מופרז, אפשר לומר על סרטוני הצילום ודברים רבים וטובים. אפשר לומר שהם פופולריים בארץ ובעולם. (העולם מצלם בקודאק). אפשר לטעון שהם אחרים ומיוחדים (מגז' משנה את כל התמונה), אפשר להעיר שהם אמנים (עם אגפא זה יוצא בריון כמו שאתה רוצה). אבל לומר שסרטי הצילום הקטנים, המצחיקים לפעמים את הרגעים הגדולים, הם החיים עצמם, וזה כבר פילוסופיה בגרוש. זה לא קודאק כמו שהם לא פיקטי, מלפון או עגבנית, ושארילי פסיקו להפריח סיקמון שכל קשר בינו לבין החיים עצמם הוא מקרי כחליל.

בניין בלתי מקצועית קשה מאוד להבחין בהבדל היסודי בין סרטוני הצילום. מבחינת הקהל ורוב מוגז' איננו נשלט מקדאק ועם אגפא זה יוצא, ממש כמו כפוג' או קודאק. בריון כמו שאתה רוצה, סרטוני הצילום כמו איכות יריד שנה או תשיפה אחת לאור ופלו על אותיות אשומות, וקול תרועה כי סמכות חכמה, תפארת (בצדק) אינו בקיא בחי' הצילום ואין ספק לנסות ולהסביר לו את זה. סרטונים קטנים מה, והמחיר כבר מר, אם כי מה עוצמתו מה שעושים בכל העולם, והצילום במסע, רבדים תאורטיים, וקולותם את החבר'ה עם גולד, עצמם פוסלריות או אפילו חכמה שומרי עונות, שחוקים

השמונים, על הכל מסופר ומרובר, יום אחד בא אלי ריאל ממש ואומר: חיימקה, הנעתי כבר 800 עמודים, מה עושים אמרתי לו בוא נסגור את העניין. הספר נגמר בניסיון הדרושים והצ'רקים – מספיק בינתיים. בספר הכא אינשאללה נספר על דרושים, צ'רקים ודרושים והתקופה ששרתתי ביניהם, ואת הפרק על המדיניות ואם יאשרו, גם על הכורים ומוסטפה ברזי, או יע, ברוך השם, (ה' ברוך השם' הוא שלי ספר).

אבל אתה לא יוצא מדיו של חיימקה בלי סיפור: "יום אחד, זה היה עוד לפני קום המדינה, עברתי ב'ג' ליד הכפר הערבי פידעם, אני רואה ליד הכנסייה התקולות גדולה של חסידים – שרים, ווקרים ולוגנים יי"ש, אני שואל – מה השמחה מרשית לי אחד החסידים בוסיט ואומר, לחיים, כאן בכפר בידעם קבורים אסתר וטרינק. אני תמה – אסתר ומרדכי מן המגילה? אומר לי החסיד: ווילסט ניט טרינק ניט."

מתוך 'מקמח' של חיים חפר בספר:

ואמשר לספר עד הבוקר, מפה לשם, ומן הון לחון / איך, וואלה, כל החיים שלו היו רק ביטחון וביטחון / וביטחון / ומה הוא עשה – אף לילה ולילה נדבר, ולא נגמור את החשבון / וגם איך אוהב לחיות ואיך מגלגל את הלשון / ואיך מספר בדיחה בלילה בנגב וכבר בבוקר צוחקים בלבנון / וואלה, חיימקה, אלף ואליף, אתה ראשון מן הראשון.

יתרונה העצום של קודאק – היתרון הפופולרי, העולם מצלם בקודאק, הסיסמה הקדומה של החברה שנתנה תשובה מחוצה הרכיבה את ראשונים של כל המחזות, ממש כשם שקודקולה נתנה תשובה מחוצה למתרחשת עליה. תרמיחה הבינלאומית נגונה, ואנכי, השוואה אינה מקריה. קודאק וקודקולה שתי חברות אמריקניות המייצרות מצרי מחזות עם תרמיחה גבוהה ויקרה יחסית, מהיום קודאק זה החיים, בעוד שפוג' משנה את כל התמונה, ובו במוק שם אגפא זה יוצא בריון כמו שאתה רוצה. אל תנסו למצוא יתרון כלשהו לקודאק אין, ויתרון העצום שלה – המגמה הבינלאומית – שתמיד עובר על הישראלים – נעלם. מעזתה מבחינתה של קודאק תלויה, על מלה שהעיסה היא משמעותית כשיבית במשפחתו ובקליטותה של הסיסמה החברה ובפירוש האינדיבידואלי. שכל אחד מאננו יתן לסרטון, אם כן קודאק בצורתו הסלון, הנרצח מהחיים והמחלוח לפרטומיה ומצינו ברבים הוא סרטון קשה שיתור מאשר הוא מעורר צורך או הדרושה והא מעורר גילוף וביטוי.

וכמה מלים אחרונות לסיים והציון המקורי של ארילי – קודאק אתר בביטחון הנרדלים של החיים – שואל רחוק סוף תבין כשלעצמך, נקלל בשני גלגולים ישישירים במלפון, דיקינאני שליטת, מלונ – ממשותף ומבכשול של המעצב שושחמש כלי, צו שנתים בעד, במקום בתינוק רד באמה שו לא עונה לכעת.

כקצרה החיים זה לא פיקטי, קלי להציג מסע פרסום טוב, לא ירי ביטחון שו, צריך גם אנשים טובים המוקדמים במרשים חסידים שיכולים להציג למעלה.

מלחמת ישראל

א

ישם חביו בתוך הבתבה הזאת. הפועל...
הפועל ענק שותף מרד בהשתתפות
אמנים שאתם אמילו לא חלמים שיופיעו. את
הקדרא את המלים הבאות עד הפוף תתק
במה מדובר. הבתבה הזאת עוסקת בעשונה
הרשעה בארץ שניעודה לשנות את איכות החיים התרבותיים
שלנו - בתיספר עצמאיים. למוסיקה ולטכנאות קול
הראשון, בית הספר לבאו למוסיקה בתל-אביב - רישון
שפים את שנתו הראשונה, והשני - סאונד - בתיספר
לטכנאי קול באולפני הקלטות. שפים השבוע את שנתו
השנייה.

סאונד ורימון מטפלים בבניית חוסר המקצועיות של
המוסיקה הפופולרית והגאו בישראל משני כיוונים שונים.
סאונד רואה לך שטכנאי הקול שגייע לעבודה כאלפנים
בארץ יהיו מצויים בידע הבסיסי שדרוש כדי להיות טכנאי עם
ראש גדול - אחד שיוצק בזה הוא עושה כשהוא לוח על
כתור, מסיבב בגרמי-השנה (פוטוצימטר) או ששע את
המוסיקה דווקא ברמקולים הקטנים, כשכולו עומדים ומקולי
ענק לתפארת הצליל והמליצה.

אין זה קורס שנועד לגלות טיפוח הדורים, גורד מרטינים או
פיל רמונים חרישים - אלא נועד להקנות ידע נרחב שיאפשר
למי שמסיים את הקורס להתלמד ול-התאסס' בזמן קצר על
המכשירים ונהוגי העבודה השונים בכל אולפן, לקבל ניסיון
עבודה הכרחי, ולהתחיל לעבוד כטכנאי אולפן.

חממה למוסיקאים

רימון מטפח את המוסיקאים שימאלו בעתיד את
סילי הקלטת של הטכנאים הצעירים. רימון נועד
ליצור דור של מוסיקאים טובים יותר ויותר. רימון
הוא בתיספר לא-שגרתי, שהוקם ומועל בצורה לא-שגרתית.
במקום לא שגרתי, ולכן מצפים ממנו לתוצאות לא שגרתיות.
600 תלמידים שילמדו השנה כ-13000. כדי ללמוד ישיבים
כ-4 מבנים בשכונת מורשה ברמת השרון. כ-15 תלמידים ישיבו
1/4 או נשור, בתום השנה הזאת, ומצפים שבסיום 3 שנת
הלימודים יישארו כ-35 תלמידים מהמחזור הראשון של בית
הספר. עם פתיחת ההרשמה לשנת הלימודים החדשה עומד

אילן מוכיח בשיעור ב-רימון ברמת השרון

בת-ים-ספר לג'אז ולבקר

מאת עמית רות

צילם בועז לניר

ב-רימון" תוכל ללמוד ג'אז,
ב-סאונד" תשתלם
במערכת קולית. מוסדות
מבוקשים על-ידי שוחרי
המוסיקה הקלה. רבים
נחלצים לעזרתם. השבוע
למשל, ההכנסות של אירוע
מוסיקלי יוקדשו ל-רימון"

דייוויד ברוח יגיע במיוחד

המוסד הזה להכפיל את מספר תלמידיו, מה שחייב טראם
גידול במספר המורים שעומד היום על 15.
רימון אינו בית ספר לבדו, ברימון, ישנם חרבה
מוסיקאים שעוסקים ברוק או במוסיקה קלאסית, אבל ביטון
חושבים שהגאו, שמרכיבים עיקריים בו הם אלחור והלחנה
מהווה מסגרת אידיאלית לפיתוח יכולת הציוריות של
התלמיד. ויחייב אותו להתמודדות שוטפת ובעלת אמצעים-
המרכיבים החשובים של המוסיקה. לשם כך התחלק התלמידים
ל-15 אנסמבלים קטנים, כל אחד בהרכב אחר: המורים וכל
תלמיד חייב להיות תלמיד ב-2 אנסמבלים לפחות. בין השנים
נוכל למצוא חיות רוק במקי שבבי (בס), מאיר ישראל נחש
ויהודה עדר (גיטרה, הפסוק) לצד ג'אזניקים אילן מוכי
(סקסופון), עידו גילי דור (גיטרה), קומפוזיציון גורן אגון
(סקסופון), אריקל האורזנים הם יחזי ומקומי רימון, ולעס
אנשים שבאים מהמוסיקה הקלטות ממורה הגיטרה הידוע מלח
בקיש או מוסיקאי רביגוני כירוסלבי יעקובוביץ'
כמה מהצופים הרציניים ביותר שיש לתלמידי המוסד
הצעירים (גיל ממוצע - 23), הם ביהדות-האמן ששנים
במקום. בשנה הראשונה לפעילות רימון בקיץ במסר-הגון
הרצאות, הרגמות ושיעורים, מוסיקאים מקולים מצפה

בבנות חלבי

בנים חורגים

מסודות החשכלת ארנס זכוריים ב-רימון, וסאונד
ב-רימון, שועטם שם. בצלילי לא חיתה בזמנו
הכרת אוניברסיטאות ותעניין חזק לא מעסיק אותם.
מו שבא אליהם בא בעקבותיהם, ואם הם נעלמו -
מסודות ותחרו בגנזתם מו עניקו הכרה. לרימון
לואב גרא מ-סאונד, חסר. הוגונו, גיסונו, לקבל
הכרה ולחיות קשה. עם חסמנין אר - למרות
התעניינות שגילו לא התקיימו. לפי הדרשויות שלהם
הקורס יכול היה להופך לשועט. הכנסות, ללמוד
ממוסיקה ונשאים מיוחדים, אחרים, חיתר, שוברת
את תחנתה, בית הספר לבאו אמוני קול, וקטוראל
בסאונד, מ-שמשקיע 15 אלף דולר בלמודים בחול
כדי לחזן, סור-מסטר, (או תלמידים) מקבלים, מוסר
חול לו אם-חיה חולק להיתר דוקטור-כפטיכולוגיה. כי
המקצוע הזה (טכנאי מלחמה) בנוי על: 20% ידע, 80%
שנות טיסה, אם-אחת מלחמה 4 שנים לידע, כמו מלחמה
קן לשעת טיסה זה מקצוע על-עליונים, אם-אחת רוצה
ללמוד באולפן באנגלית גליד מעל 22 - לא יסתכל
עליו, וקטוראלס טיפוח. מלחמה שרצונו, להועיל
בהקלטת מוסיקה קלאסית בתברות ענק כמו, דקור
וגליפס, אינו לא מכלול אחד שגור, את תלמידים
חולקת לקבוצות לעבודה באולפנים, בארץ, בארץ אחר
שמשקבל בוגר הקורס, שלי, אינו מקלע, שבני-אדם
עמד קודם כל את הקורס, הקטן שלי, כדי שיתלמדו
אם הם בכלל רוצים להתמקד יותר, אינו נותן את כל
מטותי חידע והתחביב, את כל מרד שנועשה
הועייה - כמו לחיים: הם לא נכנסים להתמחות
באקוסטיקה, אלקטרוניקה, וכו', האלמנט החשוב
ביותר לטכנאי קול. הוא - האנזן, הטכנאי קרוב
למוסיקאי, ומוסיקאי מודרני אינו נמדד: לפי חכמות
שלם אלא - איך הוא יודע לנגן.
השפעת סאונד ורימון תלמוד למו מצב המוסיקה
בארץ בעשור הקרוב, ולא לפי חכמת מוסדות. החיתר
חושמים או חסריות חקנת של המורים, התוצאות
ידברו ויחזו גלויות לשמיעה - כלולנו.

המוסיקה העולמית כמו צ'יק קוריאה, מירוסלב יוטוס, בוב מוס,
לוי קוראל, החליל המנחם ג'ו פארל, הפסנתרן קיי אקני
לשני השנה, אחת ההפתעות הגדולות, חיתה בקיור של
החליל הולנדי תייס ואדליר (מי שחיה מנהיג להקת הגאור
חוק הנועת, מוקוס' ביהר עם הגיטריסט יאן אקריביים,
שקיש יומיים של עבודה אינטנסיבית להחליטו בית הספר
וגנים אחרים כשהוצאות שחיותו מומנו מכיס.
זה כי כן, רבים רוצים לעזור ולסייע למסדר הזה, שהוקם
ופעל של לשם רוח.

הפנינו של כוכבים

לפי אנו מניעים לאירוע שיתקיים מחר - יום שבת, וכל
הגננתו יוקדשו למימון פעולת בית הספר, רימון,
יאספר פעילות נוספות, ואכזרי עור קצת יותר עשירים

מאלה שעומדים כיום לרשות המוסד, המתנהל בשני צריפים,
מבנה כסון ומקלט, הפרטים מסביב לחצר שכונה שקטה
וסימפטי - מקום שותקה לבית הספר על-ידי מועצת רמת
השרון.

מי יכבד בהופעה?
תחיל ב-שגרתיים: דני סנדרסון, אפרים שמיר, יהודית
רביץ, אריאל זילבר (עם נגנים מ-רימון), מאיר אריאל, ולהקה
של נגנים מ-רימון. ועוד שתי שעות מהלכות, שאם אתם
רוצים תתייחסו אליהן ברצינות - שלום תוך יהיה שם! ובמעט
כל להקת, תמוח' תחיה שם! ופרט אחרון שאינו בגדר שמרעה
- דייוויד ברוח יבוא במיוחד מארה"ב בשביל להפיע בהפנינג
הזה. מספיק? מחיר הכרטיס 15 ש"ח (תרומה ל-רימון) וכל
ארגון ההופעות וגם הפועל הנגנים המלווים בהתנדבות, כולל
מערכת ההגברה (בטי בטי), יחסי ציבור (רונית ארבל) וארגון
המופע (איתי סלע, שמלק ומשה יוסף).

האירוע הזה יתחיל ב-7 ערב וימשך עד 2 אחר הצהר,
ומומלץ להביא שמכוח ירין, ולקנות כרטיסים לפני שיאלוו.

ב. מאונד נמצאם האנשים הריאנים לכך שבשנים הבאות
תשמעו יותר טוב את כל השמות שהזכרתי. בניגוד
ל-רימון, שפועל כעמותה, סאונד הוא בתיספר שפועל
במחזור למען מטרת רווח. אחד ממכנאי הקלטות המצליחים
ביותר בארץ בשנים האחרונות, יואב גרא בן 28, החליט שהוא
רוצה גורם של קביעות (נוסף לאשה ולילדים) בחיים הנולים
של טכנאי-קול. לפני שנתיים הוא ייסר את, סאונד - בתיספר
לטכנאי קול, שבר למוד - \$1200, בשני הקורסים שנוערכו
העביר בית הספר כ-70 תלמידים. 22 מהם עובדים באולפני
הקלטות, 8 עובדים כבר בטכנאים כ-20 האולפנים שקיימים
בארץ (כ-15 אחרים עובדים בעבודות שקשורות למערכת-קול
והגברה, אחרים לקול במלונות וכו').

בהתחשב בכך שכ-25 תלמידי הקורס היו אנשים שהיו
מעוניינים רק להרחיב ידיעותיהם, ולא רצו להיות טכנאים
(מורים למוסיקה ואנשים שבתם נהנים מהעניין ורוצים לדעת
יותר על סאונד ומכשירים ויציר-סאונד) נמצא שאחוז האנשים
ש-משם עוסקים בחומר שלמדו בקורס הוא גרול, אם כי לא
כולם מנגלים את כל הידע שצברו, חלק מהם תקוע לתקופות
ארוכות מדי בכל מיני תפקידים שמטבעם רצוי שיהיו זמניים -
עוזרי טכנאים באולפן והקלטות למשל.

מבוקשים מכנאי סאונד

א. ומו יואב: יש לי כיום מחסור בטכנאים הדרושים
באולפנים. תן לי עוד תשעה אנשים ואמצא להם עבודה.
הסרים אנשים טובים בשוק, הסרים כוכבים, ואני משתדל
להכשיר כוכבים. לא היה תלמיד אחד עם שאלה שלא ענהה,
ואפילו באלי הכיתה כדי לשאול ולקבל תשובות מחוץ לזמן
הקורס. אני מכשיר אנשים לא רק לאולפני הקלטות, אלא גם
לקולנוע וזירה, ואפילו תחנות שידור (גל"צ) וכל מה שקשור
בסאונד.

תלמידים רבים הם אנשים שאוהבים לשמוע מוסיקה -
בשנות ה-20 שלהם, הצעיר ביותר בן 16, והבוגר ביותר -

מורה למוסיקה בן 42, שעבד את הקורס בשנת השבת שלו.
חלק מהתלמידים מאוכזב, כי חשב שיהיה יותר פשוט: יותר
מוסיקה ופחות טכניקה.

חלקו השני של הקורס נמשך קרוב לחודשיים ובו נעשית
עבודת הקלטות מעשית באולפן (השנה 167 עורצים
ב-בטריטון), כאשר 6 קבוצות מקליטות - כל אחת את השיר
שבהרה להקליט - פעמיים בשבוע, בסיום הקורס עושה כל
אחד מהתלמידים מקס עצמאי ללא הדרכה, כאות נפשו,
והמיקסים הטובים נבחרים לתקליט שיוצא בסיום הקורס.

האם יומיים בשבוע מספיקים ללימוד החומר? האם החומר
מספיק על מנת להיות טכנאי הקלטות?
משיב יואב: למי שולק את הקורס את רצינות מספיקים
יומיים בשבוע, שש שעות שבהן אני שופך לך אינפורמציה, הוא
צריך לעכל אותה, ואז יידע את החומר. מי מחושב שיקבל את
החומר בכפית, לא יידע את החומר. הקורס מאפשר, למי שמגיע
ברמת יותר נמוכה, לקבל שיעורי-עזר, אני משאיר אופציות
להתפתחות, אבל אני לא רואה בחיינות ועונשים גורם לימודי.
בקורס, כמו באוניברסיטה המתונה, מי שמספיק אחראי - לומר,
יש ציונים ושימת לב לעבודות התלמידים לאורך כל הדרך,
ובסוף אני נחנן שלוש דרגות סיום: סיים את הקורס - כלומר,
עבר את הקורס אבל בשבילי זה אמר - נכשל, סיים בהצלחה,
או סיים בהצטיינות - שמקבלים רק תלמידים מצטיינים
שכאמור היו טובים. במקום לקבל 10 בבחינה, התלמיד המצטיין
מקבל בונס ונשלח לאולפן ולכן איני רואה טעם בלהיות מורה
עם מקל.

התלמידים שיוצאים מהקורס הם ברמה של עוזרי-טכנאים
מקצועיים עם ידע עיוני של טכנאים - ובכל אולפן אליו מגיע
מסיים הקורס הוא חייב להשתלם, ולשבת' עם המכשירים כמה
חודשים עד שיוכל לעבוד בעצמו. באולפן מעדיפים לקבל
לעבודה את מי שגמר את הקורס במקום סתם אחר.

יואב גרא עצמו וינק לפסנתר עולם ההקלטות בישראל
ולפעילות עשירה כפריילאנסר (טכנאי עצמאי שלא קשור
לאולפן מסוים), דרך ההקלטות המצליחות של עפרה חזן.

יצירה משותפת של שני בתי הספר

ב. שלב המעשי בו הוקלפו השירים באולפן, השתמשה
קבוצת ההפקה של השירים (יואב + 4 תלמידים) בנגנים
של בתיספר, רימון' לביצוע תפקידים כלים בשירים.
לחילופין, עם תום שנת הלימודים בשני בתי הספר, נערכה
הקלטת ענקית של תלמידי רימון', שניגנו יצירות שכתבו
בצטנם, והקטנים העבירו דרך שולחן הבקרה והוקלטו
בסטוריא, אחרי שתלמידי, סאונד' טיפלו בסאונד. הרבה לחץ
עבודה וסיפוק היו כיום הזה, כשעשרות תלמידים ומורים
נרחקו בשני חודי האולפן, חדר ההקלטות וחדר הבקרה,
כשכלל אחד מהם דרישות כאלה ואחרות, וצריך לספק את
כולם, ועדיין להתפשר ולהוציא תוצאה שגם תישמע טוב - רמו
לעבודה שמתלווה לכל יצירה מוקלטת שאנו שומעים בעולם
האמיתי" - מחוץ לבחלי בית הספר.

לחיתום סאונד - מימין למורה יואב והתלמידים יורן ויחזי במרסיון

סאונד ורימון

שמועית אומרת: שלום העור' טוב

נישואין במעגל סגור

מחזה משפחתי של הסובלים - תרתי משמע. מחזה על זוג נשוי, יהושע בתב ועדנה ביימה. לפי הסובלים זרחי, "ספירה לאחור" של הזוג על הבמה (כשם המחזה) ולא "ספירת המלאי המשותף" של המחבר והבמאית

מאת חנה רוזנר

עדה ויהושע סובל - שלווים

האהבה אינה חדלה להרדיר את גבולותיה היא ודלכת ונעשית יותר ויותר בלתי מובנת. היא מחפשת ולבשה צורות שלבאותה דם מיתרית והמפכה בכל שמירתם פניה בן הדך כושג האהבה תאיראלית ומאבד את אכזריותו, קיום "חיה" אלה בצד אלה, של כל הדינאות והתשוקות, הדך והתוסס את מוקדם של המדלים והשנים. דברי המחזאי יהושע סובל מתוך "אי-הסדר החוש באהבה" מאת מסקל ברוקנר ואליין סניקלראוט.

סיפור אהבה

ערכה פערד לאהודים של אולם - מודעה שומחה לשובר חתונה אלה, אל עלמה, אשתו הקטנה, מתאסס להבדיר לה מאמיה אב של אחר האהודים, שאלכט שוב גוסס לאחד המוקדים" שלו - (וכן ולא אמר לו) - כריגל ביימה אשתו עדיה סובל כ"צווחא" בתל-אביב.

אלכס ויוסי יבלונקו ועלמה נאמקת רנושילר, קג ללא תהיות ודחי, אולי הוא פסיכולוג, אולי המתמטיקאי, אולי עוסק

בתרסת אנוש, אלכס, "מחלכש טוב" על כל אקדמאי, הוא בשנות ה-40 שלו ושהוא קרייטסט בתאוצה, ועלמה במת עוסקת? גם כן לא בדור, אבל בעיקרה היא עקרת-בית, כלומר, על תקן של מספקת שירותים. - זוג במשבר שנות הארבעים שלו - זוג שלא יודע להיות בידוד ופחד מאור להיות לחוד. עלמה, "למה אתה נאחז בחיים האלה אני לא מבנה, נח לך אתה כבר לא חי פה איפה אתה חי אני לא יודעת, אם בכלל יש מכססים לך את התחננונים יש לך משהו לאכול? הלא מומן אתה כבר לא חי פה איפה אתה חי אני לא יודעת, אם בכלל יש לך עוד חיים מומן לעבודה, מומן לריצה המטרפת הזאת, מומן לשאיפה האדורה... אני הרי כובלת אותך... או למח לך מכאן?" עלמה רוצה שאלכס ייותר על המדיקט, שיותר רק מפני שהיא מבקשת ממנו, היא רוצה תשומת לב, בקישים, צריכה את התנועה שהיא חשבה כועס אידאנים היא מגרשת אותו מן הבית, אבל כשהוא לוקח את המוודרה ואת המעיל, היא מטיחה צלחות בראפה - מעכבת אותו בחתוף הכעס שלה.

שני מתאגרפים בודים, כסיכות הריעני על המאבק, מבנה עלמה שהמסירה את הקרב, שאלכס לא יותר - ואז היא מאיימת בעוביה תשומר בעצמך על הבית, תמכד אותו, תמור את ההפגנה כלומר את המשפחה, והיא מציעה לו את זה אלכס לא יבלי ילעלעל ונפח "אחלה נפח" אותו ומפריכה חייו הוא עוקב

זרחי יבלונקו ומאה ודעילד (במחזה) - רבים

מסכר יהושע סובל: "אני יודע שאחד הרברים הקשים יותר בהצגה הוא המעברים ממבד רגשי אחד למבד המנוגד לו. תחום כחוב בחיזון חריף עוד יותר, בהצגה יש בועות כדי לשמן המעברים הרגשים עצמם בדורים לי מאוד, גם לעדנה, אבל לעמים ישנה בעיה עם התמוך, לכל שחקן עיתוי אחר, לעמים יהיה רוצה שתיקנות ארוכות, שחקן אנשים כמעט לא שמים דבר, אבל צריך לאפשר לשחקן את הקצב הפרטי שלו, שדווש את רגז המעבר שלו, העיתוי שלו הוא לא ריזוקא תהיות של הצופה".

עדנה ודענת שזה מודר שאלכס - יבלונקו שעל הבמה מוכר לי כליכר את סובל, גם במראה החיצוני, גם בגשיאת הית, גם בתנועות. לרברית, לא היתה היכרות של ממש בין השניים, היא עצמה לא חשבה על סובל כשביימת למרת מטרותה בבחינת המחזה, יהושע לא היה לה כראש" היא מנישה, המחזה הוא עלינו, ישנם רברים השאולים מהחיים שלנו - אבל כך זה בכל המחזות שכתב סובל, אני הלכתי בדך הפכת הלבשתי את השקפים על הדמויות, ראיתי את שתי, את יבלונקו תוסיתי להחיים את הדמויות במחזה אליהם עם שחקנים אחרים היה להצגה סמפרנטס את".

סוג אחר של חשיפה

עוד לפני שנתיים, אני מביירה למוכר, אמרת שאתה לא רוצה לכתוב סוג כזה של מחזה, שבעזרת יחסים בין גורג טוהרי אהבה ובגידה לא מעיינים אותך, מה קרה לעיני ששינת בשל את דעתך?

אני חושב שככל מחזתי העסיקו אותי בביאדם, במלאות שיהם, "ליל העשרים" הוא כעני מחזה על ארטיקה של זוג מתן קצבא הקבוצה והוא גלומים לו בזה משהו מה בארץ קיש אותו במחזה חברתי הסטורי עם השלכות היסטוריות פוליטיות, בעניי זה השפל ולא העיקר. גם בדרך הפליים, אם מריקים אותו מקרוב - רואים בני-אדם שחיים בסיטואציה כבדה, עמוסה ומתוחה, אך נשארים גם בהם עם בעיות הפרט עם חיים של עיתוי, שתמונת מלאכותי, לא תמיד תושבן שפחה קולותיו משו - מחפשת את העוסק - מניטשה, האיש

מכניסים את פרדיר לעניין, הרי אלה דימויים מאוד ארטיים, ואיש לא מדע לכך, שהפונקציה התבררית שנתנו לו כמורען, שעוררה את צירי ביחס אליה, הפכה תחליף לקשר הארטי עם אדם אחר, ואז עלמה שואלת אותו: "זה מה שאתה רוצה?" והוא כמו בלח בלי אוויר, ברגע של אינטרוספקציה, ענה שאינו מאמין במה שהוא עושה, שאינו מתייחס להוקרת האנשים הזרים שמסביבו, ושככל זאת אינו יכול לוותר, או זו לא חשיפה? אני לא רוצה להגיע לחשיפה עם הקאת קרביים, לא רוצה תשפכות מאינה סוג שהוא, לכן גם הבגידות לא חשבות - זה חלק ממשחקים קטנים, הם זוג פחות, ובחוראי סיפר לה שבגר בה בגורמנר, היא לא כל כך מקנאה, הבגידה היא שליח, המוות היא המלחמה שלה עליה, על תשומת לב! אבל גם הוא לא ייתן לה ללכת, רוצה שתשכב ותשומר על הבית, זה חשוב לו להציגונו הזה; בלעריי הוא אבוד, נה בעצם קורה כאן? הסיפור הנצחי מתחילת היות האדם, הגבר שיוצא לציד והאשה ששומרת על המערה - אני מניח שגם אז היו מכוח.

כל הזמן תחרתי למחזה, שהסדר שלו אינו קמור מתחת לטסה, במעמקים, הסדר הוא בעצם הקשר, בקומפלקס שרנע רגע נחשף בשלמותו, לא חשיפה לינארית של אירועים מסכירים, אלא מעגלים שנסגרים כל הזמן, מעגלים שחוזרים על עצמם כמו הרעש המונוטוני שאלכס משמיע כשהוא סובב באצבעו על שפת הכוס - אימא! טמוכיר חובת נגינה מונוטונית, הודג שחי יחד המון שנים חודר על המנגינה, חוזר על הרג במעין אובססיות, בניין עקמונית, ישנה כאן סיטואציה נחונה שמתארים אותה וחיים אותה כל הזמן, על כל מה שניתן למצות ממנה, לא תיתכן בה והתפתחות, לא ותימן פריצה, לא תהיה שום היתרנות, שום קתרזיס.

במחזה הזה אני רואה את הרבר הכי פרטי, שמעיד על ג'יסיון החיים שלי, לא רק במקום שאלכס אמר שהוא לא מאמין בזה שהוא עושה, אלא גם בהצגה וחשיפה שלו - בהתחלה הוא מתנגד, נכסה לחמוך בין הטיפות, עד שגלחץ לפינה מעריכה הומוגרנים להימנע מעריכות יש בה בעיני, אמרת על החיים בין גבר לאשה בחברה שלנו, כיוון שהיא המטענת והוא לכאורה, החוק, החופשי, השולט, הרי הוא אינו נוטה לומר את האמת על עצמו עד לרגע שאין לו ברירה.

כמו במחזות של סטרינברג, אליו אני קשור בחבל הטבור, ישנה פה מלחמת מינים, שמירה על יתרונות שהושגו, אלכס מרגיש שאיכר את יתרונות כשעלמה אומרת לו "תישאר אתה, אני עוזבת" - הוא מפעיל את הנשק האחרון שיש לו - אלימות.

מוסיקליות ותיאטרליות

הרבה שנים ממשיך סובל, אני שואל את עצמי מדוע אני כותב תיאטרון, מדוע לא סיפורים, היום אני יודע בבירור שההשראה שלי היא לא ספרותית, הספרותיות היא דבר שאפשר לספר אותו, ישנם ציורים שאפשר לספר אותם, מוסיקה שאפשר לספר אותה, אחר המאפיינים של האמנות המודרנית הוא המפירה מן הספרות והיפוש המיוחד לדאנר שבו אתה עוסק: בציוריות של הציור, במוסיקליות של המוסיקה, כך גם בכולנו, הספרותיות היא הצד המסודר החזק של כל אמנות, כי סיפור המעשה עובר לכל לקוח.

לא רציתי לספר על גבר שיתגלה כקמצן ויילחם אתה על כל פרטותה כאשר יתגרשו, לא רציתי אשה שמאיימת לגרור אותו לבתי-משפט שישלם מזונות כעבר, היא מרמזת בלבר על הרס ועל התאבדות, בעצם אין במחזה הזה ג'סטא אלה, או ריקוד אחר, שאין מאחוריהם תליתלים של משקע ושל רובד שני - כל משפט הוא קצרות של קרדור ענק שלא התגלה.

בעיני, "ספירה לאחור" הוא המחזה הכי מוסיקלי שכתבתי, בבחי אתה כמו סונטה לספנתו ולכונר, לעלו ולפסנתר, שני כלים שהתוקפים שלום הוא מוסיקלית, כל אחד מנגן במצולו שלו, ואין טעם לשאול איך זה שהם מנגנים בדרימוניה וכו' בקונטרופונקט - בחיים זה כך, כשאלכס ועלמה נובכים כפגיונה הראשונה שלהם, שהיא שונה לחלוטין במאגר הויכוחות של כל אחד מהם, מתרחש מעין מנוולוג כפול, כל אחד מהם וורם במסלול שלו עם נקודות הצטלבות ונקודות מגע ביניהם, ההתקרבות שלהם אינה נפשית, לא סיפורית, אלא מוסיקלית.

בו בירור הערצושות תיאטרליות, שהקים שלה הוא רק, על במה, וגם אני ודחי של התופעה המביקלה בחיים אפשרי - לא זה מה שתחשבו.

כשכתבתי, ירעתי שעדנה, שהיא מוסיקלית מאוד, לא תחשש קריקים בינתיים, אלא תלך עם המוסיקה, של המחזה ותנסה לנגן: אהבה - רות מה שחקר.

ערנה המחזה הזה מאוד קונסטרוקטיבי, והעני - מאוד פוטי, התייחסתי אליו כמו אל שיר, כמו אל מיתר שנמנה לאורך כל הדך - ועם את נתיני לבנות מערכת של יחסים מאוד בורית.

וקמים, סובל, יש סגנון מסוים לתיאטרון הישראלי, החניגות, המלה, הכי משכחת של מבכירי התיאטרון הזהה, התייבה, או אם זה מה שהביקורת אהבת - זה מה שתקבלו עשו חניגות תפאוריות, חניגות פעולות, חניגות לשוניות - שאין להן, לבועיה שום דבר עם תיאטרון, והבגות שלי חי עד בה שלאגרים, אבל מה שתושב לי כאן הוא לא לעשות חמי ציבור למחזה ולהצגה: מה שאני רוצה, ומה שביאור יריינים, אנשים שיש לי אתם קשר קרוב מאוד, בשבילי המחזה הוא משהו, אני רוצה לעשות תיאטרון - לא לבקשות משהו של אנשים, אלא לפי רגישות מסוים.

סובל ויהושע

17.7—11.7.86
מוסף רדיו וטלוויזיה

11.7.86

[illegible]

100

12.7.86

1. **מנון לאומות** —
2. **הצגת תאטרון בית דגן**
3. **עליזה תאטרון המלכות**
4. **הצגת דובי**
5. **קבלנו**
6. **שעה** — 10.30

100-443887-100

13.7.86

ומשה מורד
21. מבט לדחשות
21. שושלת (Dynasty) — (ראה
הפניה)
22. חקי ציטוט — תכנית בענייני
ספרות מנחה ירון לורנר
23. מסקור של יום וחרשות

(DYNASTY) —
שושלת
— מדרה אמריקנית חדשה.
— מדרה זו, כמעט קדומתה
אלאס, נוסבה כמבין חזיו ועסקיו
אליינגטם בן מנחם וסמירה נעקת.
המבנים והקנינות, האבות והנאות,
המקומות והמקומות והמקומות

1990

.86

יחדם נאמן בתביעתו על משפחתו
ורושלת הרוחניים שלה

18. ציורו חדשות (ערבית)
19. סקרים 18.5
20. סקרים (ערבית)
21. סקרים 18.5
22. חדשות (ערבית)
23. כותרות מבט

24. תחילה — על שוקי משחק
הבורסתיים — צוות התמחה מתוהה
במשחק הבורסתיים מול קבוצה
מקצוענית. התמחה רב, כיוון
שהקבוצה המתקדמת
במשחק האסטרטגיים של צוות הירוס
למסחר

[illegible]

7.86

19 חרשו (ערכית)
20 כותרת מבט
21 משטח במבון — סדה
22 מעשעת, הפרק השני: משק
באש כאשר בית בשכונה שלה
לחבורה, יש תנאים להאשים את
את יקטור — את מלך בית
השכיב לכן הוא שיקטור מאת כוון
האחרון נשים לשחק בגורל
23 כולבוס
24 מבט לחשוף
25 מבט שני
26 מאגנט — סדה מיני מזה
27 חשן את הפרק עמוד ספר

1. 6. 5. 0

ושאנים דתיים.
 21.00 מנט לחרשות
 21.30 מוקד
 22.00 עולם העתיד סרט קולנוע וראת
 המדע
 23-24 מסוקו של יום
 חרשות.

סרט קולנוע. עולם העתיד
 "תודי" - סרט המדע
 לעולם החרשות. גם כאן
 דוגמה לחדשנות וראת
 מוקד. עולם העתיד
 סרט קולנוע וראת
 המדע.

86

מזנט סטורט	20.02
לקראת שידור	20.45
מזנט לחדרש	21.00
2) תעודה — לוחמ'ג עדן	21.90
מריקס) הטרט מביא תמונת מצב של	
איראן אחרי המהפכה של 1979	
22.10 כחול עילון — תכנית שבועית	
שנתינה ביקורת העיתונים בישראל	
22.25 ונדביר — סדרה דרמה	
קריה	
22.15 סטוקו של יום וחרש	

תכנית טלוויזיה

יום חמישי 7.78
 13.30 חיות, חיות
 14.30 התעמלות
 17.00 החובבות
 18.00 קומית
 19.00 רדיו
 22.00 שישים

המלודידיה

יום שישי 1.78
 13.30 בורגל וספורט
 בדרים וסירה
 19.00 בדרים
 19.30 חיות
 22.00 חיות

22.00 דוקטמנטרית
והשך הידורה.

יום שני 14.7.86

16.20 מטיס מצוויים
ננס בערך 00.45
הפתיחה 16.10
חיושט בצפונתית 16.30
חיושט בעברית 17.15
סדרה אמריקאית
משעשע הכרז (פירוד)

יום שלישי 15.7.86

16.20 מיאבב נרע בער
בערך 17.40 אל
בצפונתית 19.00

2) י ג ערו
מחב משל
1979 של
בתי שבונית
מחב ישראל
סדרה דומה
שח.

[illegible][illegible]

17.7.88 **המלווייה הדררבית**

13.30 חיות, חיות, 13.30 חיים אחרים, 14.00 מערן
17.00 תפוצצות, 15.00 סרט, 17.00 לבית המפגש,
17.30 תרבות, 18.00 לוס, 18.30 תולדות דרור, סרטי
קומדי, 19.00 דרשות, 20.00 דרדסל ומקורמים, 21.00
שישים רקת, 22.00 לאור הירח, 23.00 מערן 700.

11.7.88 **יומי שישי**

13.30 דבורל הספרם כללי ורק בערוץ 43, 14.30 אביר
דרכים (סדרה) בערוץ 43, 17.30 סרט קולנוע
במסגרת, 19.00 חדשות בעברית, 19.15 שירים שגור
במסגרת, 19.30 חתונה, 20.30 מחול כל שני

יום שני 14.7.86
 16.20 חרובים ממוזרים (גם בערצ) 16.50 ביצי מאס
 גם בערצ 18.00 ארזים חופקר וסידה
 בפרצות 18.10 ידו חלה קר בערצ 19.08 43
 חרובות ממוזרים 19.15 חרובות סמסס בערצ 19.30
 חרובות סמסס 20.30 חרובות 21.01 אלתות
 (ידו ממוזרים) 22.00 חרובות 22.10 חרובות
 שחר (סידה) אגלית על משטרים.

יום שלישי 15.7.86
 16.20 דבאוי בערצ 16.50 חרובים ממוזרים (גם
 בערצ) 17.40 ארזי חרובים 18.00 חרובות
 בפרצות 19.00 חרובות ממוזרים 19.30 חרובות

1086

שער השאלה וחוץ וויליאמס
 פלוס קפי לזרלה קולח וחד
 מורח וילארי גלוריה 588.38

דש"א'
 07.30 קפי המרח — מצער פומנים
 סטנזן מורח
 09.30 מפנס — מגזין לבזוח
 משמחן וחבר בשדור וי
 10.30 רדו קל — הכנת חסות
 בעברית קלה
 11.10 שירם עבריים

1. The first step in the process is to identify the problem. This involves gathering information about the situation and understanding the needs of the stakeholders involved.

שבת רדיו

קול המוסיקה דשת ב'

08.01 צלילי בוקר.
07.05 יוסי של שרים — שרים
עבריים.
08.08 מעל ומתחת לשמיכה.
08.06 מקהלה עליזה — שרים
ויפרינס לילדים עם עדה רוזן.
10.05 הטוב לשמעי.
12.06 חזירי קיץ — טובי ושני
גור יילי בהקלטה ומסכית
מבטב המעובדים והשרים מתוך
המבטב החדיד האחרונה שלו.
13.05 שאלות אישיות — יעקב
אבנאם משהחז עם גרען שניא
אבר הערעה והמכות של הוסי
תרדוף.

11. פרופס' - ריוקן ישראלי -
 על בוחם שון - מבנה החתילה
 למסחר שון - מבניות הוורית -
 12. משרד חשד - המעשים
 שנה למעלה הוראוס בספר
 13. לבת ולכן ולכל המועצין -
 14. שרים עז הורים על מורים
 15. לקים בקיבור - תנשו השחר
 16. תמכרת - ספר לשון -
 פרומ דס -
 17. דרסיראם - עז רחל חלק
 18. מרים - מבניות לבס
 19. בימות הורא -
 20. דרורדמה - בימות הורא
 21. מנה דרור - בימות השלמות
 22. מנה בקר - בימות עזת דב
 23. שון רחל חלק -
 24. תרבותית קמה לשרה
 25. שרור - לשון
 26. עשרי - מנה - שרור
 27. על המנה למנה
 28. ירבות

דאסווייגן

מול-המוסיקה 12.05 בערוגות הבושם

18.46	דיוס כספודס
19.00	דיוס חות
19.38	עם ישראל — מוקד לענינים
	ידידים בעולם
20.05	שלום לכל דור
22.05	מחשבות כל-ידידיה
23.05	מצלום שלישי — שבועון
	למסעיות בשבוע זה
	גליל צדקה
00.05	אנימיסטיה משודרת: דוממן
	חזת בן המגדל חקירי לאתר מלח
	מן העולם העתידי מרדח דור
	מאד מעיל
05.50	מקומות ציו — מידע ומסיקה
	חשיבותו של בית עם לאח עוז
07.07	על אסם שבוע — עונה

[illegible]

שני דברים

כול המומימה 16.05 רדיו-דומה

22.05 בית ה'א
 23.05 מחשבים ותקשורת
יולי
 06.55 באסן מילוי - פרוט
 07.05 קישלוק
 08.05 אונברסיטה מפורד
 09.05 דרך בוקי רחם מר וגו
 10.05 מרדס מרדס פרז' לוג
 11.05 שושים פין - פרוט
 12.05 לחיילי שם פין ער
 13.05 בער אס שער - פרוט
 14.05 שער
 15.05 פרוט מוכ שירא - פרוט
 16.05 אקטואליה ויטה
 17.05 אלה שער - פרוט
 18.05 שירא
 19.05 פרוט מוכ שירא - פרוט

[illegible]

107-1900

שמי - ארט, באדן - 06.30
מוסקוועס קיץ - מירע
מזמוריקע לותחילע ש.י.מ.ע
לאז ענע
07.07 שבעע אנס שבע - עס איז
לישען
08.06 בוקר טוב ישראל - שעה
אקטואליע זינדע
08.08 ארליע בוקר - עס אלי
ישראל
10.08 המסכת 10' - עס מילכע נע
11.06 נבון לעכערש - עס ורע
רופי
13.08 מצעיר הממנטים הוותיק
14.05 דר. דר. יומי - עס וויב נאנ
ווי קרפל
15.08 מנישה זינדע - עס אויל

[illegible]

7700

צפון-מזרחית, והאסאני ודאלי
 23.05. שמואל ליליא
ישת ב
 06.11. בחור. לאסירי — להרשים
 וחיים
 07.07. שירי בנצק — נכסירי
 שמואל ישראלי
 09.05. כ' ל' — להחבור עם
 והקטישה
 10.05. אחי זה מצורק —
 מערסיה
 11.05. יום יום ים — עם אבי אתנ
 13.05. שמואל חור — שירי עמיר
 14.05. בנצק — עם שוש עמיר
 חור ים
 16.05. הגנה יומית — עם יגאל
 רבי

[illegible]

סמינר

לאבוב, כרישקו וקוטניאן. 08.11 בחוריה לאוש" — להשיג
והזיקם.
07.07 שיר כנסיך כנסיך —
מומנים ישראלים.
05.05 גא. ל" — להמורד עם
הקולטור.
05.05 אחי. זה כמחיק' —
מערבנים.
05.11 עם יום ים" — עם אבי אהרן
13.05 (מומז ורור) — שירים בעיתון
14.06 "בסנדק" — עם שוש עטרי
והנני פיו.
05.11 רחנה דומית" — עם יגאל
רבי.
05.11 קרליב" — שמועז סוס
20.05 שמעק וזיק" — עם רליה בת
22.05 משלול" — מומנים

14.40	סדרי הדין והצדקה	14.40
14.45	המחנה	14.45
14.50	לילה ראשון ליל אהב	14.50
15.00	שאלות ותשובות	15.00
15.05	החלום	15.05
15.10	החלום	15.10
15.15	החלום	15.15
15.20	החלום	15.20
15.25	החלום	15.25
15.30	החלום	15.30
15.35	החלום	15.35
15.40	החלום	15.40
15.45	החלום	15.45
15.50	החלום	15.50
15.55	החלום	15.55
16.00	החלום	16.00
16.05	החלום	16.05
16.10	החלום	16.10
16.15	החלום	16.15
16.20	החלום	16.20
16.25	החלום	16.25
16.30	החלום	16.30
16.35	החלום	16.35
16.40	החלום	16.40
16.45	החלום	16.45
16.50	החלום	16.50
16.55	החלום	16.55
17.00	החלום	17.00
17.05	החלום	17.05
17.10	החלום	17.10
17.15	החלום	17.15
17.20	החלום	17.20
17.25	החלום	17.25
17.30	החלום	17.30
17.35	החלום	17.35
17.40	החלום	17.40
17.45	החלום	17.45
17.50	החלום	17.50
17.55	החלום	17.55
18.00	החלום	18.00
18.05	החלום	18.05
18.10	החלום	18.10
18.15	החלום	18.15
18.20	החלום	18.20
18.25	החלום	18.25
18.30	החלום	18.30
18.35	החלום	18.35
18.40	החלום	18.40
18.45	החלום	18.45
18.50	החלום	18.50
18.55	החלום	18.55
19.00	החלום	19.00
19.05	החלום	19.05
19.10	החלום	19.10
19.15	החלום	19.15
19.20	החלום	19.20
19.25	החלום	19.25
19.30	החלום	19.30
19.35	החלום	19.35
19.40	החלום	19.40
19.45	החלום	19.45
19.50	החלום	19.50
19.55	החלום	19.55
20.00	החלום	20.00
20.05	החלום	20.05
20.10	החלום	20.10
20.15	החלום	20.15
20.20	החלום	20.20
20.25	החלום	20.25
20.30	החלום	20.30
20.35	החלום	20.35
20.40	החלום	20.40
20.45	החלום	20.45
20.50	החלום	20.50
20.55	החלום	20.55
21.00	החלום	21.00
21.05	החלום	21.05
21.10	החלום	21.10
21.15	החלום	21.15
21.20	החלום	21.20
21.25	החלום	21.25
21.30	החלום	21.30
21.35	החלום	21.35
21.40	החלום	21.40
21.45	החלום	21.45
21.50	החלום	21.50
21.55	החלום	21.55
22.00	החלום	22.00
22.05	החלום	22.05
22.10	החלום	22.10
22.15	החלום	22.15
22.20	החלום	22.20
22.25	החלום	22.25
22.30	החלום	22.30
22.35	החלום	22.35
22.40	החלום	22.40
22.45	החלום	22.45
22.50	החלום	22.50
22.55	החלום	22.55
23.00	החלום	23.00
23.05	החלום	23.05
23.10	החלום	23.10
23.15	החלום	23.15
23.20	החלום	23.20
23.25	החלום	

דרוס' שלמה אבינרי, ציונות
דמוקרטית (רשת א' 15.30)

